

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

6 DECEMBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	97
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	99
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	101
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	105
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	105
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	106
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	120
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	120
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	121
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	122
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	122
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	124
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	124

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 78
(zitting 1982-1983)
van 24 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Executieve — Papierverbruik

Kan mij meegedeeld worden:

1. Hoeveel kringlooppapier en wit papier in 1982 in elk Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gebruikt?
2. Of er in 1982 al dan niet een stijging van het gebruik van kringlooppapier werd vastgesteld vergeleken met vorige jaren?
3. Bestaan er plannen om het gebruik van kringlooppapier in de overheidsdiensten te bevorderen?
In ontkennend geval, waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan al de Gemeenschapsministers.

Antwoord

1. Gebruik van kringlooppapier: 1.360.000 bladen.
Gebruik van wit papier: 8.314.000 bladen.
2. In vergelijking met vorige jaren is het verbruik van kringlooppapier in 1982 niet afgenomen.
3. Er bestaan thans geen plannen ter bevordering van het gebruik van kringlooppapier, deels om reden van de hogere kostprijs van dit papier t.o.v. het wit houtvrij papier.

Het geachte lid gelieve er rekening mee te houden dat bovenstaande gegevens overwegend betrekking hebben op de vroegere diensten van Nederlandse Cultuur.

Ondanks dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap reeds in 1982 de jure bestond is het voor de meeste administraties onmogelijk de nodige gegevens te verstrekken omwille van het feit dat zij nog aangewezen waren op de logistieke steun van het traditioneel ministerie waaronder ze destijds ressorteerden.

Vraag nr. 6
van 17 november 1983
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Personeelsformatie

Blijkens het besluit van de Executieve van 8 maart 1983, houdende de vaststelling van de personeelsfor-

matie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zouden in de rangen 10, 11, 12 en 13 in totaal 86 betrekkingen toegankelijk zijn voor burgerlijk ingenieurs en slechts 25 betrekkingen in dezelfde rangen voor industrieel ingenieurs.

Naar verluidt zou — volgens eerder gegeven antwoorden van de heer Eerste Minister — het nieuwe ministerie de toestand, die bestond in de diensten van de traditionele ministeries, overgenomen hebben.

De heer Eerste Minister deelde terzelfder tijd mede dat in toepassing van artikel 88, § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, het de Executieven van de Gemeenschappen en Gewesten toekomt om de personeelsformatie van hun diensten te wijzigen.

Desbetreffend mocht ik graag van de geachte Voorzitter vernemen of er reeds concrete maatregelen getroffen werden of zullen getroffen worden om het groot onevenwicht dat volgens inlichtingen bestaat tussen de betrekkingen van burgerlijk ingenieur en industrieel ingenieur weg te werken.

Zo ja, welke eventuele periode wordt er vooropgesteld?

Antwoord

Ik moge het geachte lid mededelen dat mijn Kabinet, in samenwerking met de vertegenwoordigers van alle Gemeenschapsministers, thans de voorstellen van de verschillende bestuursentiteiten voor een nieuw ontwerp van personeelsformatie onderzoekt.

Die nieuwe personeelsformatie dient te beantwoorden aan de noodzakelijke behoeften inzake personeelsbezetting die het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moet in staat stellen functioneel zijn opdrachten te vervullen, en dient bovendien verenigbaar te zijn met de budgettaire mogelijkheden.

Vraag nr. 7
van 23 november 1983
van de heer P. PEETERS

GOM- Vlaams- Brabant — Uitgifte adresboek

Door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams-Brabant wordt een adresboek uitgegeven waarin alle ondernemingen uit Vlaams-Brabant zijn opgenomen die meer dan vijf werknemers tewerkstellen.

Verscheidene ondernemers vroegen me of de grens van vijf werknemers niet zou kunnen verlaagd worden, temeer daar de belangrijkheid van dit criterium verschilt van bedrijfstak tot bedrijfstak.

Kan de geachte Minister mededelen of bij de uitgifte van het volgende adresboek aan dit verzoek kan worden tegemoetgekomen?

Antwoord

Het adresboek wordt volledig op initiatief en met de financiële en materiële middelen van de GOM-Vlaams-Brabant uitgegeven.

In het meest recente adresboek zijn 4.391 bedrijven vanaf 5 werknemers opgenomen, met telkens de vermelding van de contactpersonen in het bedrijf.

Indien de bedrijven vanaf één werknemer zouden worden opgenomen, zou het totaal adressenbestand 14.378 bedrijven omvatten. Wanneer ook al de zelfstandigen in Vlaams-Brabant zouden worden vermeld, zouden nog eens 47.030 adressen moeten worden toegevoegd aan het adresboek.

De gebruikswaarde van het adresboek zou overigens nog kunnen worden verhoogd door niet enkel de activiteitsomschrijving, maar ook het produktengamma per bedrijf duidelijk te vermelden.

Een dergelijk adresboek of produktengids, met vermelding van al de bedrijven en zelfstandigen in Vlaams-Brabant en van hun volledig produktengamma, is voor de GOM-Vlaams-Brabant om materiële en financiële redenen onmogelijk samen te stellen.

Vraag nr. 8
van 25 november 1983
van de heer P. TANT

Arrondissement Oudenaarde — Erkenning als ontwikkelingszone

Op 22 juli 1982 besloot de Europese Commissie tot de verdere erkenning van het arrondissement Oudenaarde als ontwikkelingszone en dit tot 31 december 1983.

Inmiddels werden door de Vlaamse Executieve en door de nationale regering de nodige stappen gezet om in hetzelfde gebied een „Tewerkstellingszone” te situeren en dit op het industrieterrein te Kruishoutem. Deze laatste kwestie is bij ons weten nog steeds in behandeling bij de Europese Commissie.

Het is de geachte Voorzitter ongetwijfeld bekend dat één van de voorwaarden tot erkenning van een „T-zone” erin bestaat dat zij dient gelegen te zijn in een ontwikkelingsgebied.

Deze overweging, samen met het feit dat de sociaal-economische situatie van het arrondissement Oudenaarde inmiddels nog verder is achteruitgegaan (o.m. wegens de voortschrijdende bevolkingsveroudering die mede een gevolg is van het gebrek aan economische groei- en attractiepolen) noopt ons ertoe aan de geachte Voorzitter de volgende vragen te stellen.

1. Werden door de Vlaamse Executieve reeds stappen gezet om de erkenning van het arrondissement Oudenaarde als ontwikkelingsgebied te bevestigen? Zo ja, welke?
2. Welke initiatieven worden hiertoe voor de nabije toekomst nog overwogen teneinde te komen tot een tijdige afwikkeling van deze dringende aangelegenheid?
3. Hoever staat het met de erkenning van T-zones in het Vlaamse land in het algemeen en in het arrondissement Oudenaarde in het bijzonder?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verzekeren dat het behoud van het statuut van ontwikkelingszone voor

het arrondissement Oudenaarde enerzijds en de erkenning van een T-zone in dit arrondissement anderzijds, mijn bijzondere aandacht geniet.

1. In oktober jl. heb ik de aandacht van de heer Minister van Economische Zaken gevestigd op het feit dat de gegevens waarop de Europese Commissie zich steunde om op 22 juli 1982 aan het arrondissement Oudenaarde het statuut van ontwikkelingszone slechts toe te kennen tot 31 december 1983 achterhaald waren. Daarbij aansluitend heb ik in de maand november een uitgebreide argumentatie aan de heer Minister van Economische Zaken overgemaakt teneinde hem toe te laten de aanvraag tot verlenging van dit statuut bij de Europese Commissie in te leiden en te verdedigen.
2. Het spreekt vanzelf dat indien nodig op een snelle afhandeling van dit dossier door de Europese Commissie zal worden aangedrongen, teneinde te voorkomen dat de beslissing van de Europese Commissie niet zou genomen zijn op 31 december 1983.
3. Op 20 juli 1983 heeft de Vlaamse Executieve haar standpunt van 27 januari 1983 inzake de T-zone herbevestigd, met name dat bij voorrang de resterende 50 ha T-zone in de Westhoek (30 ha) en het arrondissement Oudenaarde (20 ha) moesten worden ingeplant. De heer Minister van Economische Zaken is ermede belast dit standpunt bij de Europese Commissie in te leiden en te verdedigen. Ik hoop dat de Europese Commissie eerstdaags een definitieve uitspraak over de toewijzing van deze 50 ha zal doen.

Vraag nr. 9
van 25 november 1983
van de heer M. RUTTEN

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Betrekkingen voor industrieel en burgerlijk ingenieurs

Uit het besluit van de Executieve van 8 maart 1983 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap blijkt een zeer groot onevenwicht te bestaan tussen de betrekkingen toegankelijk voor burgerlijk ingenieurs en deze toegankelijk voor industrieel ingenieurs.

Deze betrekkingen zijn aldus verdeeld :

rang 13:
— hoofdingenieur-directeur : 12
— industrieel ingenieur-directeur : geen

rang 12:
— eerstaanwendend ingenieur-hoofd van dienst : 12
— industrieel ingenieur-hoofd van dienst : 1

rang 11:
— eerstaanwendend ingenieur : 22
— eerstaanwendend industrieel ingenieur : 7

rang 10:
— ingenieur : 40
— industrieel ingenieur : 17.

Hieruit blijkt dat in totaal 86 betrekkingen toegankelijk zijn voor burgerlijk ingenieur ten overstaan van slechts 25 betrekkingen voor industrieel ingenieur.

Vooraf in de rangen 12 en 13 is dit verschil als merkant te bestempelen.

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse regering en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid mij mededelen :

1. hoeveel betrekkingen gespreid over de verschillende rangen en per ingenieurstype er op 1 november 1983 benomen zijn;
2. welke concrete maatregelen hij zal treffen of laten treffen om het onevenwicht tussen de twee ingenieurtypes weg te werken;
3. welke timing voorop kan gezet worden om vooral in de rangen 12 en 13 tot een normale en redelijke verdeling tussen de beide ingenieursbetrekkingen te komen?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Op 1 november 1983 ziet de personeelsbezetting voor de ingenieurs en industrieel-ingenieurs bij de Vlaamse Gemeenschap er als volgt uit:

	Per- soneels- formatie	Effec- tief
Hoofdingenieur-directeur	5	4
Hoofdingenieur-directeur of architect-directeur	1	—
Hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen	1	2
Hoofdingenieur-directeur der Mijnen	1	1
Hoofdingenieur-directeur of hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen of directeur of architect-directeur	4	0
Industrieel ingenieur-directeur	—	—
E.a. divisie mijningenieur	1	1
E.a. ingenieur	10	7
E.a. ingenieur van Bruggen en Wegen	9	7
E.a. ingenieur — hoofd van dienst	11	10
E.a. ingenieur van Bruggen en Wegen — hoofd van dienst	1	1
Industrieel ingenieur — hoofd van dienst		
Hoofdttechnisch ingenieur	3	2
E.a. industrieel ingenieur	7	7
		20
		+3
Ingenieur	9	tijdel.
Ingenieur van Bruggen en Wegen	11	5
Mijnningenieur	1	1
Inspecteur-ingenieur	1	1
		26
		+2
		tijdel.
		+1
Industrieel ingenieur of eerste technisch ingenieur	12	contract.
Industrieel ingenieur of conducteur of eerste conducteur	5	—

Wat het antwoord op de vragen 2 en 3 betreft, deel ik het geachte lid mede dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 8 maart 1983 tot vaststelling van de personeelsformatie slechts de samenstelling is van de betrekkingen die werden afgebouwd bij de nationale departementen.

Thans wordt een herziening van deze personeelsformatie bestudeerd waarbij de betrekkingen zullen gespreid worden per bestuursentiteit, en waarbij rekening zal worden gehouden met de functionele noden en de budgettaire middelen.

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 4
van 21 oktober 1983
van de heer 1. VAN BELLE**

BRT — Objectiviteit nieuwsuitzendingen

Bij de BRT moeten nieuwsuitzendingen gehouden worden in een geest van volstrekte objectiviteit. Die objectiviteit is nu ver te zoeken. Dat kan men alle dagen vaststellen als men aandachtig luistert en kijkt.

De BRT zendt natuurlijk geen editorialem uit zoals de schrijvende pers. Het is heel wat subtieler. De eigen opinie wordt niet rechtstreeks uitgedrukt, maar in de keuze van de berichten, in de plaats die zij in de uitzending krijgen, in hun inkleding, en vooral in de bewoordingen waarin zij worden weergegeven kan men de persoonlijke opinie van de journalist horen doorklinken.

Een en ander wordt evenwel manipulatie van het nieuws indien men er in het televisiejournaal van donderdag 13 dezer de verklaringen van President F. Mitterand in verband met de rakettenkwestie gewoon negeerde.

Niets in het groot avondnieuws van zijn toespraken ten paleize en in het stadhuis. Geen woord, geen beeld. Wel een kleinigheid in het amper bekeken tweede journaal.

Ook de BRT-radio bleef schromelijk in gebreke.

Wil de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen wat hij zal doen om de nieuwsdienst van de staatsomroep in het goede spoor — dit van de objectiviteit — te brengen ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Administrateur-generaal van de BRT, die door de wetgever als laatste verantwoordelijke voor het respecteren van de objectiviteitsverplichting aangewezen is, het nodig heeft geoordeeld een dossier voor te leggen aan de beheersorganen, over de BRT-berichtgeving inzake de rakettenkwestie.

Dit dossier werd een eerste keer besproken in de Vaste Commissie van 21 november 11.

Ik wacht op het resultaat van de besprekingen van de Raad van Beheer van de BRT, om te zien welke stappen ter zaken dienen ondernomen.

Vraag nr. 5
van 24 oktober 1983
van de heer C. DE CLERCQ

BLOSO — „Pilotgemeenten”

Door BLOSO werden meerdere gemeenten aangezocht als „pilotgemeente” op sportgebieden.

Mag ik in dit verband de volgende informatie bekomen.

1. Aan welke gemeenten werd gevraagd als „pilotgemeente” te fungeren? Welke gemeenten hebben aanvaard?
2. Welk subsidiebedrag werd per gemeente hiervoor ter beschikking gesteld?
3. Welke diensten, onder vorm van personeel en sportmateriaal, worden door BLOSO aan elk van deze gemeenten ter beschikking gesteld?
4. Welke sportbeoefening wordt per gemeente geboden?
5. Hoe kan de Minister verantwoorden dat al deze activiteiten gewoon gratis zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. volgende gemeenten hebben aanvaard om als „pilotgemeente” te fungeren :
  - a. Provincie Antwerpen : Balen, Malle, Willebroek.
 Provincie Brabant : Brussel (19 gemeenten), Halle, Lubbeek.
 Provincie Limburg : Borgloon, Hechtel-Eksel, Peer.
 Provincie Oost-Vlaanderen : Lochristi, Ninove, Waarschoot.
 Provincie West-Vlaanderen : Anzegem, Dentergem, Ieper.
  - b. het programma in de gemeente Borgloon werd uitgesteld omdat de nodige infrastructuur pas eind 1983 klaar is.
 In Oost-Vlaanderen komt enkel Waarschoot aan bod wegens het ontbreken van Sport + consulenten, waardoor de nodige voorbereiding niet kon gebeuren.
2. Per gemeente zal $\pm$ 50.000 F subsidiebedrag ter beschikking gesteld worden.
3. Volgende diensten zullen door BLOSO aan bovengenoemde gemeenten ter beschikking worden gesteld :
  - personeel : alleen lesgevers
  - gratis verzekering
  - materieel: gewone leenprocedure van de uitlendienst.
4. inzake aanbod van sportbeoefening per gemeente laat ik u in bijlage gevraagde inlichtingen geworden.
5. in dit initiatief is een tijdelijke promotieactie in samenwerking met gemeentelijke activiteiten. De bedoeling is een gemeente met een minimale in-

frastructuur maar met veel zin voor initiatief op een intensieve manier te helpen gedurende maximum 1 jaar. Dit is één van de hulpmiddelen waarmee het BLOSO tracht een doordacht en planmatig sportbeleid te voeren.

Een van de belangrijkste accenten bij deze promotie bestaat erin de bevolking tevens te sensibiliseren voor eigen inbreng, waarbij aangestuurd wordt op clubvorming, teneinde de activiteiten een permanentie met reële levensbanen te bezorgen.

Vraag nr. 33
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Vlaams Instituut ter Bevordering van de Samenlevingsopbouw (VIBOSO) — Aanstelling van de directeur

Op 19 oktober jl. werd de Minister in de Vlaamse Raad geïnterpelleerd over het uitblijven van zijn goedkeuring van de aanstelling van de directeur van de vzw VIBOSO.

Uit het verloop van het debat bleek toen een oplossing van het probleem mogelijk door een nieuwe kandidatuurstelling van de niet-weerhouden kandidaat-directeur.

Wil de geachte Minister mij mededelen of deze galante oplossing inmiddels een begin van uitvoering heeft gekregen.

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat er een bijeenkomst is geweest op mijn kabinet om de procedure te regelen voor de aanwerving van de directeur van VIBOSO.

De werkgroep bestond uit de Voorzitter van VIBOSO en een lid van de Raad van Beheer, mijn adjunct-kabinetschef en de adviseur-hoofd van de Dienst Volksontwikkeling.

De Raad van Beheer van VIBOSO heeft nadien het geheel besproken. Ik heb hiervan geen schriftelijk verslag. Mondeling werd mij echter medegedeeld dat de Raad van Beheer van oordeel is dat aan dit punt nu in alle rust uitvoering moet gegeven worden. Er is geen enkel probleem om de niet-weerhouden kandidaat-directeur opnieuw zijn kandidatuurstelling te laten doen vermits zijn beslissing nooit tegen een persoon was gericht maar wel tegen de procedure.

Alleszins zal de door mij goed te keuren procedure moeten voorzien dat het barema vermeld wordt in de oproep en dat dit nadien niet kan gewijzigd worden, eenzijdig door de Raad van Beheer.

Vraag nr. 35
van 17 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Gewest — Bibliothekopleiding

Nederland heeft een vrij goed functionerend openbaar bibliotheekwerk. Zulks is in niet geringe mate te

danken aan de aldaar bestaande full-time bibliotheekopleiding.

Aan de Universitaire Instelling te Antwerpen wordt vanaf dit academiejaar nu wel een speciale licentie voorzien in bibliotheconomische wetenschappen, maar zulks is uiteraard niet te vergelijken met bedoelde full-time bibliotheekopleiding in Nederland.

Meent de geachte Minister niet dat ook bij ons in Vlaanderen een dergelijke opleiding zou moeten worden voorzien.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid betreffende de bibliotheekopleiding in Vlaanderen kan ik hem het volgende meedelen.

De Universitaire Instelling Antwerpen heeft mij gevraagd. de Interuniversitaire Speciale Licentie Documentatie- en Bibliotheekwetenschappen te erkennen als een opleidingsvorm in het kader van het decreet . . . openbare" bibliotheken.

Hieromtrent heb ik het advies gevraagd van de Hoge Raad voor het Openbaar Bibliotheekwerk. Dit advies heb ik nog niet ontvangen.

Rekening houdend met dit advies zal ik mijn standpunt bepalen betreffende een door het geachte lid blijkbaar gewenste full-time bibliotheekopleiding.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 6 van 8 november 1983 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentebegrotingen 1984 — Saldo koptabel en resultaat eigen dienstjaar

Een aantal gemeenten die in het verleden een voorzichtig financieel beleid gevoerd hebben zullen hun koptabel van de begroting 1984 afsluiten met een boni. Vanuit het beginsel van een orthodoxe begrotingspolitiek dient men te streven naar een evenwicht of boni in het eigen dienstjaar. De gemeenten echter die over een ruim boni in de koptabel 1984 beschikken zullen ongetwijfeld liever deze reserves aanwenden, veeleer dan hun fiscaliteit te verhogen wanneer het resultaat in het eigen dienstjaar afsluit met een mali.

Ik mocht vernemen dat de voogdijoverheid zou eisen dat de begroting voor het eigen dienstjaar op zijn minst in evenwicht zou zijn. Dit beginsel algemeen toepassen ook voor de gemeenten met ruime reserves is hun koptabel lijkt mij overbodig.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de volgende vragen?

1. Welk is het standpunt dat hier ter zake door U als Minister belast met het toezicht op de gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap wordt ingenomen?

2. Worden aan de heren Goeverneurs ter zake aanvullende onderrichtingen verstrekt?

Antwoord

Er bestaan geen onderrichtingen die alle gemeenten verplichten hun begroting, eigen aan het dienstjaar, op zijn minst in evenwicht af te sluiten. Zoals het geachte lid terecht opmerkt, kan het een goede beleidsdaad zijn het werkelijk overschot dat gedurende de vorige dienstjaren werd gerealiseerd, aan te wenden om het algemeen begrotingsevenwicht te bereiken.

Voor de deficitaire gemeenten is het evenwicht van de begroting van het jaar zelf nochtans een onmisbare factor om het algemeen evenwicht geleidelijk te herstellen.

Vraag nr. 7 van 8 november 1983 van de heer W. KUIJPERS

Gemeentesecretarissen — Cumul-functie

In verscheidene gemeenten cumuleert de gemeentesecretaris zijn voltijdse betrekking met de functie van secretaris van het OCMW. In sommige gemeenten, zoals Oud-Heverlee, betekent dit een bijfunctie van 14 uren. In de praktijk is zulks onmogelijk en zie ik moeilijk in op welke wijze deze cumul-functies werkelijk uitgevoerd worden.

In deze tijd van werkloosheid, waar men cumul-functies in het onderwijs afschaft, lijkt het mij onaanvaardbaar dat deze regel niet doorgetrokken wordt tot in de gemeentelijke administratie.

Mag ik daarom vernemen welke maatregelen de geachte Minister overweegt om ook hier cumul-functies af te schaffen ter bevordering van de werkgelegenheid?

Antwoord

Ik moge het geachte lid er attent op maken dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve niet bevoegd zijn om reglementerend op te treden i.v.m. de in zijn vraag bedoelde aangelegenheid. Om te verwezenlijken wat hij beoogt zou immers de gemeentewet en de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn dienen gewijzigd te worden. De bevoegdheid hiertoe werd door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen evenwel niet aan de gewesten of de gemeenschappen toegewezen.

De vraag dient derhalve gesteld te worden aan de bevoegde nationale ministers, respectievelijk de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Volksgezondheid.

Nuttigheidshalve vermeld ik dat het de lokale overheden evenwel vrij staat zekere voorwaarden te bepalen i.v.m. de aanwerving van personeelsleden.

Vraag nr. 8
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

BPA — Aanstelling ontwerper

Tijdens de gemeenteraadszitting van 23 juni 1983 te Oud-Heverlee werd een gemeenteraadslid van de meerderheid aangesteld tot ontwerper voor het opstellen van het BPA „Kauberg” te Sint-Joris-Weert.

Mag ik vernemen of zulks strookt met artikel 68, 2°, van de Gemeentewet?

Indien niet, welke maatregelen zal de geachte Minister nemen?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag heeft betrekking op een concreet geval in een gemeente waarover het algemeen toezicht, krachtens de gemeentewet, in de eerste plaats, door de gouverneur wordt uitgeoefend.

Zonder kennis van de volledige toedracht van de zaak, kan ik dan ook geen toelichting geven. Wel stel ik mij in verbinding met de gouverneur. Aan het geachte lid zal rechtstreeks geantwoord worden.

Vraag nr. 9
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Gemeenteraadszittingen — Dagorde

Volgens de gemeentewet dient de dagorde aan de raadsleden besteld ten minste 5 vrije dagen vóór de zitting, en tenminste 7 dagen indien begrotingspunten of rekeningen behandeld worden.

Tijdens de gemeenteraadszitting van 23 juni 1983 te Oud-Heverlee, hebben enkele gemeenteraadsliden geweigerd deel te nemen aan de bespreking en de stemming van de aanvullende directe gemeentebelasting op de personenbelasting, omdat de dagorde te laat bezorgd werd. Dit werd aan de Gouverneur van Brabant medegedeeld met het verzoek tot het heragerenderen van deze punten. Op dit schrijven werd nog geen antwoord bekomen.

Mag ik vernemen of de geachte Gemeenschapsminister tot heragerendering van dit besprekingspunt zal besluiten gezien het niet-respecteren van de bepalingen van de gemeentewet?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag heeft betrekking op een concreet geval, in een gemeente waarover het algemeen toezicht, krachtens de gemeentewet, in de eerste plaats door de gouverneur wordt uitgeoefend.

Zonder kennis van de volledige toedracht van de zaak, kan ik dan ook geen toelichting geven. Wel stel ik mij in verbinding met de gouverneur. Aan het geachte lid zal rechtstreeks geantwoord worden.

Vraag nr. 10
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Sport- en jeugdleden — Toepassing van het Cultuurpact

Enkele gemeenteraadsliden van Oud-Heverlee eisten de toepassing van het Cultuurpact betreffende de aanwezigheid van afgevaardigden van de verscheidene ideologische strekkingen in de sport- en jeugdleden.

Ter gemeenteraadszitting van 23 juni 1983 werd deze eis afgewezen omdat volgens de burgemeester het Cultuurpact niet van toepassing is op de sport- en jeugdraad, aangezien deze raden vertegenwoordigd zijn in de Cultuurraad. Ik wil er nog op wijzen dat de Cultuurraad van Oud-Heverlee de facto sedert jaren niet meer functioneert en zelfs niet meer vergaderde na zijn officiële erkenning, verschenen in het Staatsblad.

Mag ik vernemen of de geachte Minister de visie van de heer Burgemeester van Oud-Heverlee beaamt? Zo niet, welke maatregelen zal hij treffen opdat de voorschriften van het Cultuurpact zouden toegepast worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn vraag voor beschikking werd toegestuurd aan de heer IS. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur, die in deze aangelegenheid bevoegd is.

Vraag nr. 11
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Gevonden voorwerpen — Openbare verkoping

Ik verneem dat gemeentewerklieden van Oud-Heverlee fietsen, bromfietsen en onderdelen hiervan, verloren of onbeheerd achtergelaten, kunnen bekomen mits betaling aan de gemeente-ontvanger tijdens zijn woensdagzittingen ten gemeentehuize.

Mag ik vernemen onder welke post der rekeningen deze ontvangsten geboekt werden tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982? Hoeveel bedroegen deze bedragen?

Mag ik ook vernemen waarom deze verkopen niet openbaar aangekondigd werden in deze gemeente? Indien wel, mag ik dan vernemen tijdens welke jaren sinds de fusie en op welke wijze?

Antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag heeft betrekking op een concreet geval in een gemeente waarover het algemeen toezicht, krachtens de gemeentewet, in de eerste plaats door de gouverneur wordt uitgeoefend.

Zonder kennis van de volledige toedracht van de zaak, kan ik dan ook geen toelichting geven. Wel stel ik mij in verbinding met de heer provinciegouverneur. Aan het geachte lid zal rechtstreeks geantwoord worden.

Vraag nr. 12
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Openbare bibliotheken — Gemeentelijke aankoopkredieten

In antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Coppieters (vraag nr. 265 van 5 augustus 1983) stelt de Gemeenschapsminister van cultuur onder meer :

„Er werd mij reeds gesignaleerd dat door mijn collega de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, voor deficitaire gemeenten schrappingen gebeuren in de vastgestelde begrotingen meer bepaald dan op de post , aankoop van collecties van de POB'.” (Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad — nr. 23 d.d. 20 september 1983, blz. 668).

Is deze aantijging op feiten gesteund?

Kan een lid van de Executieve door een decreet aan een gemeente opgelegde uitgaven schrappen?

Antwoord

Het behoort tot de bevoegdheid van de toezichhoudende overheid om, rekening houdend met de financiële toestand van de gemeenten en de geldende wetsbepalingen, te oordelen over het verantwoord karakter van elk begrotingskrediet afzonderlijk. In principe kunnen schrappingen gebeuren in gelijk welk krediet voor zover dit ten aanzien van de geldende regelen en van de financiële situatie van het betrokken bestuur overdreven hoog is.

Ik heb de heren Goeverneurs van de Vlaamse provincies verzocht erover te waken dat de vereiste kredieten ingeschreven blijven in de gemeentebegrotingen opdat de bepalingen van het decreet betreffende het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk en de uitvoeringsbesluiten ervan zouden kunnen worden nageleefd.

Vraag nr. 13
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid bevestigen dat er op mijn kabinet geen gepensioneerd tewerkgesteld zijn.

Vraag nr. 14
van 8 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kerkfabrieken in 1980, 1981 en 1982 — Subsidies

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 61 d.d. 6 juli 1983 werd mij door de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden medegedeeld dat deze subsidie in 1982 in Antwerpen 20,66 F per inwoner bedroeg, in Limburg 9 1,28 F, in Oost-Vlaanderen 81,4 F, in West-Vlaanderen 188,56 F en in Vlaams Brabant 35,76 F.

Naar aanleiding van deze cijfers vernam ik graag:

1. of dergelijke cijfers ter beschikking zijn voor de Franstalige provincies;
2. welke volgens de Minister de oorzaken zijn van de enorme verschillen inzake toegekende subsidie per inwoner naargelang de provincie;
3. of deze verschillen voor de Minister van binnenlandse aangelegenheden reeds aanleiding waren of aanleiding zijn om maatregelen voor te stellen of richtlijnen te geven aan de gemeentebesturen.

Antwoord

Het is mij niet mogelijk de sub. 1 gevraagde informatie te verstrekken aangezien niet ik maar de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister van het Waalse Gewest over de cijfergegevens beschikt.

Wat de overige punten van de vraag betreft, wijs ik er op dat het administratief toezicht op de kerkfabrieken evenmin tot mijn bevoegdheid behoort. Ik kan dus de oorzaken van bestaande verschillen niet zelf opsporen.

Ik wijs het geachte lid op het relatief belang van de bruto-uitgaven voor de eredienst, die voor de gemeenten uit het Vlaamse Gewest, in totaal slechts 0,91 procent van de gemeentelijke uitgaven van het eigen dienstjaar vertegenwoordigen.

In de rubriek III, B, 3,3) van mijn omzendbrief van 28 juli 1983 in verband met het opmaken van de gemeentebegroting voor 1984 heb ik aan de gemeenten een richtlijn gegeven om de stijging van de toelagen aan kerkfabrieken binnen de perken te houden van hun financiële mogelijkheden. De omzendbrief werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 1983.

Vraag nr. 15
van 8 november 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Gemeentelijke sociale diensten — Vervoer

De gemeentelijke sociale dienst van Rotterdam nam enige tijd geleden het lovenswaardig initiatief in het kader van bezuinigingen een aantal fietsen te kopen. Ze zijn bestemd voor het afleggen van thuisbezoeken aan cliënten in een aantal Rotterdamse wijken. Hierbij sluit deze sociale dienst zich aan bij de reeds lang gekende stelling van Ivan Illich dat de fiets in het hedendaagse stadsverkeer niet alleen goedkoper en milieuvriendelijker is, maar ook sneller dan een wagen.

Alhoewel wij er ons terdege van bewust zijn dat de financiële impact van een dergelijke maatregel niet gigantisch zal zijn, zouden wij toch gaarne van de geachte Minister vernemen of hij het ook niet opportuun acht de sociale centra van onze grote steden een omzendbrief te sturen met de aansporing een soortgelijke besparingsmaatregel te overwegen. Zo neen, om welke redenen?

Antwoord

Ik moge het geachte lid erop wijzen dat de materie, waarop zijn vraag betrekking heeft, binnen de bevoegdheid valt van de OCMW waarop mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg het toezicht uitoefent.

Vraag nr. 17 van 14 november 1983 van de heer A. DE BEUL

Gerechtsdeurwaarders — Gemeentebelastingen

De jongste tijd hebben bepaalde gemeenten om hun begrotingstekorten te bestrijden een gemeentebelasting ingevoerd die geheven wordt lastens de gerechtsdeurwaarders wanneer deze een exploit betekenen op het politiecommissariaat.

Deze betwisting wordt door de gerechtsdeurwaarders als onwettelijk betwist.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de Minister.

Antwoord

De wettelijkheid van de door het geachte lid bedoelde gemeentebelasting wordt voor het ogenblik nog onderzocht.

Tot dusver werd geen enkele van de desbetreffende gemeentelijke belastingreglementen goedgekeurd.

Vraag nr. 18 van 14 november 1983 van de heer W. KUIJPERS

Voeren — Bezoek van Minister Dehousse

1. Hebben de bewindslieden kennis genomen van de aard van het bezoek van Minister J.M. Dehousse, belast met het beleid van de Waalse Economie, op zaterdag 5 november in Voeren?

2. Zo ja, welke is hun beleidswaardering t.a.v. deze onnodige uitdagende daad uitgaande van een vreemde Minister?
3. Zullen de bewindslieden een overleg op gang brengen tussen beide gemeenschappen opdat dergelijke beledigende feiten zich niet meer zouden voordoen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens. Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Antwoord

Ik moge er het geachte lid op wijzen dat het niet tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden te oordelen over gedragingen van Waalse Gewestministers.

Tevens moet ik LI meedelen dat ik geen deel uitmaak van het Overlegcomité.

Vraag nr. 22 van 28 november 1983 van de heer W. SEEUWS

Openbare bibliotheken — Gemeentebegrotingen

In antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Coppieters (vraag nr. 265 van 5 augustus 1983) stelt de Gemeenschapsminister van cultuur o.m. :

„Er werd reeds gesignaleerd dat door mijn collega de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden voor deficitaire gemeente schrapingen gebeuren in de vastgestelde begrotingen meer bepaald dan op de post „aankoop van collecties van de POB”.

Van de heer Gemeenschapsminister zou ik graag willen vernemen welke waarborgen hij heeft opdat de erkenning van een POB door dergelijke besparingen niet in het gedrang komt temeer omdat pas in 1984 of 1985 eventueel kan worden vastgesteld door de Gemeenschapsminister belast met de specifieke voogdij dat een POB in 1983 niet aan de erkenningseisen voldeed.

Antwoord

In de eerste plaats verwijs ik het geachte lid naar het antwoord op de vraag nr. 12 van 8 november 1983 dat ik aan de heer J. Van Elewyck heb verstrekt.

Het behoort in de eerste plaats aan de gemeentebesturen erover te waken dat de nodige kredieten in de begroting ingeschreven worden en er tevens voor te zorgen dat deze kredieten verantwoord worden. De nodige richtlijnen daartoe heb ik via de Provinciegouverneurs aan de gemeentebesturen bezorgd bij brief van 6 oktober waarvan de tekst als volgt luidt:

„ Betreft : Gemeentebegrotingen 1983- 1984 — Openbaar Bibliotheekwerk.

Mijn aandacht wordt erop gevestigd dat kredieten voor personeelsuitgaven en/of werkingskosten voor openbare bibliotheken worden geschrapt, waardoor de erkenning van de „Plaatselijke Bibliotheek” in het gedrang zou kunnen komen.

Gelieve erover te waken dat de vereiste kredieten ingeschreven blijven opdat de bepalingen van het decreet betreffende het 'Nederlandstalig Openbare Bibliotheekwerk' en de uitvoeringsbesluiten ervan zouden kunnen worden nageleefd.

Het verliezen van de erkenning zou voor de gemeenten alleen maar bijkomende uitgaven voor gevolg hebben”.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 44
(zitting 1982-1983)
van 25 augustus 1983
van de heer W. PEETERS

Pedagogisch personeel — Maaltijden

In antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag d.d. 11 januari 1983 m.b.t. de maaltijden voor personeelsleden in MPI's vermeldt LI dat er een gespreksbereidheid is bij de Minister van Financiën omtrent deze aangelegenheid.

Mag ik van de geachte Minister weten hoever het staat met deze besprekingen, en welke concrete stappen er zullen ondernomen worden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, na mijn talrijke tussenkomsten de heer Minister van Financiën beslist heeft dat een aantal personeelsleden uit de instellingen vrijstelling van belasting bekomen voor de maaltijden die zij kosteloos of tegen verminderde prijs van hun werkgever bekomen.

In zijn schrijven van 29 november 1983 deelt de Minister mij meer bepaald mede dat de vrijstelling van belasting wordt toegestaan aan de leden van het opvoedend en therapeutisch personeel van de erkende inrichtingen en tehuizen voor gehandicapten en van de erkende inrichtingen en tehuizen voor minderjarigen, zoals bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling van de te volgen gemeenschappelijke regels voor de vaststelling van de toelagen per dag toegekend voor onderhoud, opvoeding en behandeling van minderjarigen en van gehandicapten geplaatst ten laste van de openbare besturen, die de maaltijden verplicht samen met hun leefgroep moeten nemen tijdens de diensturen en mits dit „samen eten” deel uitmaakt van de specifieke opvoedende taak van die personeelsleden.

Vraag nr. 3
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele

van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat er onder de stafleden en de medewerkers van mijn kabinet, geen gepensioneerd voorkomen.

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 2
van 14 november 1983
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Executieve — Uitgaven voor reclame

Reeds geruime tijd communiceert de overheid met de burger-consument via TV, radio, pers en affichage.

Ook de Vlaamse Executieve en haar administratieve diensten doen zulks.

Wil de geachte Minister mij het totaal bedrag mededelen van de media-uitgaven die door de Vlaamse Executieve, haar diensten, instellingen en administratie werden gedaan in 1982.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het, gelet op complexiteit van de vraag niet mogelijk is onmiddellijk een gedetailleerd antwoord te geven.

Daarom zullen de diverse inlichtingen bij de verschillende kabinetten en de administratieve diensten opgevraagd worden, teneinde het geachte lid zo vlug mogelijk een volledig antwoord te geven.

Anderzijds wens ik het geachte lid te wijzen op de hem wel bekende bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve. Mijn antwoord op de vraag zal bijgevolg beperkt blijven tot artikel 107 quater. Wat betreft artikel 59 bis zou ik het geachte lid aanraden, de vraag te herhalen aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 11
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op zijn eerste vraag „ nihil ” luidt.

Vraag nr. 13
van 8 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Webbekoms Broek — Omvormingsplannen tot recreatiegebied

Het is de bewindsman voldoende bekend dat het Webbekoms Broek voor het Diestse een enig-rijk natuurgegeven vormt.

1. Mag ik de beleidshouding van hem vernemen t.o.v. de betrokken omvormingsplannen tot recreatiegebied, uitgaande van de provinciale overheid?
2. Welke is de staat:
  - a) van planning;
  - b) van uitvoerbaarheid;
  - c) van grootte inzake:
    - aanlegkosten,
    - betoelaagbaarheid ;
  - d) der kosten-batenanalyse.
3. Meent de bewindsman niet dat gelijkaardige voorzieningen te Kessel-Lo, Rotselaar, Diest, enz. voldoende opwegen om deze plannen niet meer gaande te houden?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

In het gewestplan Aarschot-Diest is het Webbekoms Broek aangeduid als gebied voor dagrecreatie.

Tot nu toe zijn echter geen aanvragen bekend tot aanleg van dit recreatiegebied.

Er zijn wel aanvragen tot uitvoering van werken bekend in het kader van de landelijke waterdienst zoals de herprofilering van de Demer met aanleg van wachtbekken, bijhorende kunstwerken, dijken en ringsloten alsmede de normalisering van de Begijnenbeek met omleiding tot het wachtbekken.

Vraag nr. 14
van 18 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

BPA-Herderen (Riemst) — Ruimtelijk beleid

Ik verneem dat een BPA met betrekking tot de gemeente Herderen (Riemst) ter behandeling aan uw dienst werd overgemaakt.

Er werd vastgesteld dat dit BPA voor een gedeelte duidelijk afwijkt van de bestemming van het gewestplan. Immers, een deel van het BPA dat voorzien is als landelijke woonzone, bevindt zich op het gewestplan in een landbouwzone. Deze gronden, uitgebaat als landbouwgronden, maken deel uit van een homogeen landbouwgebied. Bovendien zou een bebouwing in deze zone duidelijke negatieve gevolgen hebben voor de visuele aantrekkelijkheid van de omgeving.

Er wordt mij tevens gemeld dat er zich volgens de inventarisatie van onbebouwde percelen in Vlaanderen, opgemaakt door uw diensten in de gemeente Riemst nog minimaal 464 bouwpercelen bevinden in een woongebied en minimaal liefst 1.179 bouwpercelen in een woongebied met landelijk karakter. Bovendien bevinden er zich nog minimaal 2.500 bouwpercelen in woonuitbreidingsgebieden.

Uit deze cijfers leid ik af dat er nog meer dan voldoende bouwpercelen voorhanden zijn in daarvoor voorziene zones op het gewestplan in de gemeente Riemst en dat er zeker geen bijkomende bouwpercelen dienen te worden gecreëerd.

Gezien deze feiten, met name de afwijking van het gewestplan, de schending van een homogeen landbouwgebied, de aantasting van de visuele aantrekkelijkheid van de omgeving, de overvloed aan voorhanden zijnde bouwpercelen, vraag ik of in dergelijke omstandigheden wel kan en mag overgegaan worden tot een beslissing tot goedkeuring van dit BPA? Heeft bij een eventueel bevestigend antwoord een gewestplan nog enige zin? Hoe verklaart u zulk ruimtelijk beleid?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het desbetreffende dossier nog in behandeling is op AROL.

Inhoudelijk gaat het om een relatief kleine afwijking van het gewestplan. Dergelijke afwijkingen tasten het wezen van de gewestplannen niet aan, maar moeten aanzien worden als een correctie ervan. Bij het opstellen van de gewestplannen kon immers onvoldoende rekening worden gehouden met de juiste situatie op het terrein zelf, zoals bestaande bebouwing buiten de geagglomereerde gedeelten.

Het moet de gemeenten mogelijk zijn, meer rekening te houden met plaatselijke omstandigheden en binnen het algemeen kader (waarvan de gewestplannen een element zijn) een eigen beleid te voeren dat afgestemd is op plaatselijke omstandigheden. Daarom wordt er voor geopteerd dat dergelijke correcties mogelijk moeten zijn met een BPA. Dergelijke afwijkingen zijn ook juridisch mogelijk, gelet op de bepalingen van het vierde lid van art. 16.

Betreffende de interpretatie van de raming van het potentieel aantal mogelijke bouwpercelen binnen de woongebieden en de woonuitbreidingsgebieden van de gewestplannen, verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vragen nr. 69 van 11 mei 1982 van de heer J. Gabriëls en nr. 100 van 4 mei 1983 van de heer J. Valkeniers.

Verder weze opgemerkt dat het BPA de afronding beoogt van een bestaande bebouwing langsheen een bestaande straat zodat bezwaarlijk van schending van een homogeen landbouwgebied of aantasting van visuele aantrekkelijkheid van de omgeving kan gesproken worden.

Tenslotte kan vermeld worden dat het BPA door de gemeenteraad definitief werd aangenomen, en dat het BPA werd onderworpen aan een openbaar onderzoek, zoals voorzien door de goedkeuringsprocedure.

Er werden geen bezwaren ingediend, zodat mag worden aangenomen dat het BAP geen verzet oproept van de bevolking of andere instanties.

**Vraag nr. 16
van 18 november 1983
van de heer J. GABRIËLS**

Natuurgebieden in Limburg — Verwerving door de Staat

Aansluitend op een vorige vraag waarop u me mededeelde welke natuurgebieden en bossen werden aan-

gekocht door Waters en Bossen had ik graag enkele verduidelijkingen willen ontvangen :

1. Welke bossen en natuurgebieden werden in 1981 door Waters en Bossen in Limburg aangekocht?
2. In welk jaar werden deze aankopen betaald?
3. Welke bossen en natuurgebieden werden in 1982 en 1983 door Waters en Bossen in Limburg aangekocht?
4. Werden deze aankopen reeds betaald?
5. Kan de juistheid van deze aankopen reeds gecontroleerd worden bij de Registratie van Domeinen of het Kadaster?
6. Welke aankopen zijn er voorzien voor het jaar 1984 door Waters en Bossen?

Is het mogelijk me de juiste ligging aan te duiden van de aan te kopen bossen en natuurgebieden?
7. Werden er stappen ondernomen om het duingebied tussen Opoeteren en Gruitrode aan te kopen? Dit zou een te koop aangeboden prachtig natuurgebied zijn. Naar wie zal dit gaan wanneer Waters en Bossen dit niet aankoopt?

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat bij de verwerving van bossen en natuurgebieden drie essentiële stadia te onderscheiden zijn :

1. de principiële beslissing tot aankoop, geconcretiseerd door de vastlegging van de vermoedelijke koopsom :
2. de eigenlijke aankoop, op datum vermeld op de aankoopakte.
3. de vereffening van de koopsom, normaal binnen een tijdspanne van drie maanden na het verlijden van de akte.

Het is derhalve niet steeds mogelijk de aankopen onder één bepaald begrotingsjaar onder te brengen.

In bijgaande tabel wordt antwoord verstrekt op de punten 1 tot en met 4 van de vraag.

Bos of natuurgebied in Limburg in hectare	Ha	Jaar van de vastlegging	Jaar van de akte	Jaar van de betaling
As	0,33	81	81	81
Bilzen Schoonbeek	95,50	80	81	81
Borgloon Bellervebos	46	81	81	81
Bocholt	55,01	81	81	81
Bree	0,66	80	81	81
Dilsen-Lanklaar	28,21	81	82	82
Dilsen Stockheimerbos	15,22	81	81	82
idem	5,54	81	82	82
Di lsen Koeieweide	9,72	81	82	82
Dilsen Lanklaarderbos	19,50	81	82	82
Hasselt-Kuringen Galgeberg	116	81	81	82
Hasselt-Kuringen Zonderikbeek	0,36	82	82	83
Hasselt-Kuringen Zonderikbeek	1,0	82	82	83
Hasselt	2,82	81	81	81

Bos of natuurgebied in Limburg in hectare	Ha	Jaar van de vastlegging	Jaar van de akte	Jaar van de betaling
Hasselt Zonderik- en Galgebergbos	2,05	83	—	—
Hamont-Achel Beverbeek	2,66	81	81	82
Houthalen-Helchteren Kleine Meulenbos	0,16	81	82	82
Houthalen-Helchteren Kraanbergbos	51,20	81	81	81
Houthalen-Helchteren Kraanbergbos	9,41	81	82	82
Houthalen-Helchteren De Dool	26,32	82	—	—
Houthalen-Helchteren Tenhaagdoomheide	10	83	—	—
Idem	1,0	83	—	—
Houthalen-Helchteren Kraanbergbos	6,6	83	—	—
Kaulille	2,34	81	81	81
Kinrooi Grootbroekbos	26,4	80	80	81
Lanaken	27,8	80	81	81
Lanaken Petersheimbos	30,6	81	81	81
Lanaken en Maasmechelen	46	80	80	81
Maaseik	8,37	81	81	81
Maasmechelen	0,58	81	83	83
Meeuwen-Gruitrode	6,45	81	81	82
Meeuwen-Gruitrode	11,54	81	81	81
Neeroeteren	8,17	81	81	81
Opglabbeek Ophovenderheide	120	80	81	82
Overpelt Pijnven	0,38	81	83	83
Voeren De Welberg	1,09	81	81	81
Zelem St.-Jansbergbos	38,11	81	81	82
Zonhoven	1,6	80	81	81
Zonhoven	42	81	81	81
Zonhoven Het Welleke	4,02	81	81	81
Zonhoven Klein Hengelbos	94,37	81	81	82
Zonhoven De Teut	1,5	82	82	83
Zonhoven De Teut	10,32	83	—	—
Zonhoven Klein Hengelbos	2,82	83	—	—

5. Alle aankoopakten worden geregistreerd door de Administratie van Registratie en Domeinen en overgeschreven op het register van de hypotheekbewaarder.

Een eventuele controle kan bij dit bestuur aangevraagd worden.

6. Het is niet gebruikelijk en dit om begrijpelijke redenen, om de intenties van aankoop voor de volgende jaren bekendheid te geven, daar er bovendien teveel onbekende factoren bij dit aankoopprogramma een rol spelen.

7. Er werden reeds verschillende grondpercelen in het duinengebied tussen Opoeteren en Gruitrode door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht.

Elke verkoopsofferte wordt met aandacht onderzocht teneinde zo mogelijk het domein in eigendom aldaar uit te breiden.

**Vraag nr. 17
van 18 november 1983
van de heer J. DE MOL**

Technische werkgroep ontwerp-decreet ruimtelijke ordening

In het bouwbedrijf van 11 maart 1983 kondigde U de installatie aan van een technische werkgroep die belast zou worden met de voorbereiding van het ontwerp-decreet inzake ruimtelijke ordening; in deze werkgroep zouden ook de uitvoerders vertegenwoordigd zijn.

Kan u de bovenstaande verklaringen bevestigen?

Wanneer zal deze werkgroep geïnstalleerd worden?

Welke samenstelling zal aan deze technische werkgroep worden gegeven?

Wanneer voorziet U de neerlegging van een ontwerp-decreet ruimtelijke ordening?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Het structuurplanningsproces op niveau van Vlaanderen dat ondertussen gestart is heeft nieuwe inzichten geopend inzake opvatting van de ruimtelijke ordening en de planning in het algemeen. Dergelijke inzichten zijn zo belangrijk dat zij aanzetten tot een herdenking van de huidige wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Deze aangelegenheid werd voorgelegd aan de Vlaamse Executieve, welke er mee heeft ingestemd dat dergelijke belangrijke aangelegenheid ter discussie werd gebracht in de commissie ruimtelijke ordening van de Vlaamse Raad. Dergelijke besprekingsronde is reeds een eerste stap in het structuurplanningsproces.

Eerlang zullen concrete principes tot herziening van de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw nader kunnen geformuleerd worden. Het is logisch dat over deze beleidsprincipes eerst uitspraak moet worden gedaan alvorens een concrete wettekst kan uitgewerkt worden.

Wanneer de krachtlijnen op het beleidsvlak bepaald zijn, zullen deze verder dienen uitgewerkt in een voorstel van decreet.

Deze uitwerking is uiteraard het werk van techniekers in de meest algemene zin waarbij zowel de legistiek als de inhoudelijke aspecten in de mateire van de stedebouw en de ruimtelijke ordening aan bod moeten komen.

Het is derhalve de bedoeling, eens de grote beleidsprincipes en krachtlijnen vaststaan, een technische werkgroep te gelasten met de concrete uitwerking in een ontwerp-tekst, alsdan zal men ook een nauwkeurig idee hebben omtrent de samenstelling en de timing.

Vraag nr. 18
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Aankoop groengebieden — Afbouw budget natuurbehoud

Uit een inventaris van 1981 bleek dat in Vlaanderen ruim 1000 percelen aangekocht zouden moeten worden.

Het ging om stukken natuur, waar het landschap op korte of middellange termijn bedreigd werd.

De lijst opgesteld door Waters en Bossen kon met andere woorden beschouwd worden als een prioriteitenlijst voor aankoop van bossen en natuurgebieden in het Vlaamse Gewest.

Graag vernam ik :

1. welke bossen en natuurgebieden sinds 1 januari 1982 en tot op heden werden aangekocht door waters en bossen, met vermelding van de aankoopprijs en of het aangekochte gebied op de inventaris voorkwam ;
2. welke bossen en natuurgebieden in dezelfde periode werden aangekocht door de dienst Groenplan, met vermelding van dezelfde gegevens;
3. welke bossen en natuurgebieden, in dezelfde periode, werden aangekocht door de gemeenten, met vermelding van de ontvangen subsidie, de aankoopprijs en of het betrokken gebied voorkomt op de in 1981 opgestelde lijst.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat een antwoord op zijn vraag, die van statistische aard is, een onderzoek van dossier vereist die werden aangelegd in van oorsprong verschillende nationale administraties betrokken bij de regionalisering.

De door het geachte lid gevraagde gegevens zullen hem medegedeeld worden van zodra de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, die sinds begin van dit jaar, door overheveling uit de nationale departementen is ontstaan, in de materiële mogelijkheid is deze in de gewenste vorm ter beschikking te stellen.

Vraag nr. 19
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Natuurbehoudsaankopen — Aankoopsubsidies

Tot nu toe werden alle natuurbehoudsaankopen door de vzw Natuur- en Vogelreservaten gedaan zonder enige subsidie van Rijk of Gewest.

Integendeel, bij dergelijke aankopen blijven de klassieke registratierechten en belastingen verschuldigd, evenals de patrimoniumbelastingen voor vzw's.

In de ons omringende landen wordt ten aanzien van verenigingen als de vzw Natuur- en Vogelreservaten een aankoopsubsiëeringsbeleid gevoerd.

Gelet op de uiterst waardevolle rol van dergelijke verenigingen wens ik te vernemen of de geachte Gemeenschapsminister dergelijk initiatief in de nabije toekomst haalbaar acht.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat het beleid er tot nog toe nimmer op gericht is geweest privé-verenigingen aan te zetten of te steunen bij het opbouwen van een onroerend patrimonium.

Het verwerven van natuurgebieden, die, wil men er een afdoend beheer in voeren, noodgedwongen een zekere uitgestrektheid moeten bezitten, is overwegend een taak voor de overheid, in casu de Vlaamse Gemeenschap.

Particuliere verenigingen zoals de VZW Belgische Natuur- en Vogelreservaten, vervullen nochtans een belangrijke rol bij het huren of verwerven van rechtstreeks bedreigde natuurterreinen, daar zij doorgaans sneller en vrijer kunnen optreden dan overheidsinstanties.

In een tijd van schaarste acht ik het noodzakelijk dat de besteding van overheidsgeld goed afgewogen wordt.

De overdracht naar privé onroerend patrimonium moet waarborgen bieden inzake een juiste en blijvende aanwending voor het gestelde doel. Daarom meen ik dat het de moeite waard is de regelingen die in andere landen gelden inzake rechtstreekse aankoopsubsidie bij de verwerving van natuurterreinen door privé-instellingen te toetsen aan de mogelijkheden in het Vlaamse Gewest, waarbij de ervaring in het buitenland een richtsnoer kan zijn voor het beleid.

Overigens kan ik u mededelen dat een aanpassing van de subsidieregeling voor erkende natuurreservaten in eigendom van een natuurbehoudsvereniging onderzocht wordt, terwijl op basis van artikel 50 van de wet op het Natuurbehoud ook kan gedacht worden aan een vrijstelling van de onroerende voorheffing voor gronden die deel uitmaken van een erkend natuurreservaat.

Vraag nr. 20
van 19 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Reservaten in eigendom van een vereniging — Subsiëering

Het koninklijk besluit van 3 februari 1981 regelt de erkenning en de subsidiëring van natuurreservaten.

Die subsidiëring bestaat uit :

- 500 F forfaitair, per ha en per jaar;
- 50 procent van de kosten van de huur met een maximum van 4.000 F, per ha en per jaar;
- 50 procent van de kosten van de beheerswerken met een maximum van 2.000 F, per ha en per jaar;
- 50 procent van de kosten van het toezicht, de bewaking met een maximum van 1.000 F, per ha en per jaar.

De verenigingen die, het weze goed gezegd, met erg veel inspanningen een domein hebben aangekocht kunnen natuurlijk niet genieten van de tussenkomst in de huurprijs.

Graag vernam ik of de geachte Gemeenschapsminister enig initiatief zal nemen om eveneens een passend subsidiëringstelsel ten overstaan van deze laatste verenigingen uit te werken.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat ik, mij steunend op de ervaring opgedaan tijdens twee jaren subsidiëring van erkende natuurreservaten, de Hoge Raad voor Natuurbehoud, Vlaamse Kamer, om advies heb gevraagd omtrent deze subsidiëring.

Het komt mij namelijk voor dat het koninklijk besluit van 3 februari 1981 tot regeling voor het Vlaamse Gewest, van de erkenning en de subsidiëring van natuurreservaten en meer bepaald het hoofdstuk IV, in menig opzicht moet aangepast worden.

Eén van die punten betreft het verlenen van een toelage aan erkende natuurreservaten uit hoofde van het feit dat de bezetter het terrein in eigendom heeft.

Een ander punt betreft artikel 13 van het voormeld besluit waar het maximum bedrag van 4.000 F, zijnde de helft van de huurkosten per ha kennelijk te hoog werd gesteld.

In het oorspronkelijk ontwerp van besluit werd namelijk gesteld dat de huurkosten voor 50 procent zouden gesubsidieerd worden en dat het geheel van de toelagen per hectare verleend aan een erkend natuurreservaat in geen geval de 4.000 F mocht overschrijden.

De gehele toelageprocedure zal moeten herzien en vereenvoudigd worden op basis van het advies dat ik aan de Hoge Raad voor Natuurbehoud daaromtrent heb gevraagd.

Vraag nr. 22 van 19 november 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Verkavelingen op het gewestplan Halle- Vilvoorde — Intrekking herzieningsbesluit

In 1977 werden in het gewestplan Halle-Vilvoorde een aantal verkavelingen uit het woongebied gesloten. Het ging om wat men „verfransende verkavelingen” is gaan noemen.

Ik lees daarover in een artikel in De Standaard van 6 april 1983:

„De Vlaamse Ministers verklaarden zich toen bereid de financiële gevolgen van deze herzieningsbesluiten te dragen. Op deze wijze werden zowat 800 hectare toegezegde verkavelingen uit het woongebied uitgesloten. De vergoedingen aan de eigenaars konden geraamd worden op 10 miljard”.

In datzelfde artikel wordt enerzijds gesteld dat inmiddels de toestand veranderd is: het Vlaamse karakter van de Brusselse rand lijkt minder bedreigd tengevolge de mislukking van het Egmontpact, en het concretiseren van de gewestvorming. Anderzijds zou de overheid de financiële kost van de herzieningsbesluiten te hoog gevonden hebben.

Voorts wordt geantwoord op de vraag of de verkavelaars rond Brussel hiermee hun slag niet hebben thuisgehaald in datzelfde krantenartikel afgedrukt.

Ik citeer. „dat vrijwel alle verkavelaars zich vrijwillig verbonden hebben om de verkavelingen enkel verder uit te voeren ten behoeve van de streekelijke bevolking”.

Het zou me verheugen antwoord te mogen krijgen op volgende vragen.

1. Welke zou de financiële kost van de herzieningsbesluiten zijn geweest?
2. Uit welke objectieve gegevens kan inderdaad worden afgeleid dat het Vlaams karakter van de Brusselse rand minder bedreigd is?
3. Welke het bindende karakter is van de „vrijwillige” aangegane verbintenissen om de verkavelingen enkel uit te voeren ten behoeve van de streekelijke bevolking? Onder welke vorm werden zij aangegaan? Kan tegen eventuele inbreuken opgetreden worden?

Antwoord

Gevolggewend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Ingevolge de bepalingen van art. 38 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw, behoren de vorderingen tot betaling van vergoedingen tot de bevoegdheid van de rechtbanken van eerste aanleg. Het is dus onmogelijk een juist bedrag van mogelijke planschade voorop te stellen.

Men kan zich enkel een idee geven van de omvang van de mogelijke planschade door ruwe ramingen.

2. Het aantal bouw- en verkavelingsaanvragen in de suburbane gebieden rond de agglomeratie is de laatste jaren gevoelig afgenomen.

De aard van de voorgestelde bebouwing in de bouwaanvragen (eengezinswoningen) wijst op een bebouwing die in overeenstemming is met het karakter van de streek, waar talrijke dorpen hun typische dorpsstructuur hebben kunnen behouden.

Bouwaanvragen en vestiging van inrichtingen die wijzen op agglomeratievorming zoals groot-winkels, kantoorcomplexen, of instellingen uit de

grootstad die zich in het randgebied willen vestigen, zijn de laatste jaren sterk afgenomen.

3. Voor zover uit ingewonnen inlichtingen kon worden opgemaakt gaat het om overeenkomsten op vrijwillige basis tussen verkavelaar en de gemeente. Deze overeenkomsten hebben hetzelfde karakter als andere overeenkomsten afgesloten tussen privé-personen onderling of tussen een overheid en privé-personen.

Vraag nr. 23
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Woonuitbreidingsgebieden — Moratorium voor verdere ingebruikname

Uit een studie van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen (GEV-berichten van maart 1983 en GERV-informatief van april 1983, nr. 7) blijkt dat de gewestplannen te veel gericht zijn op desurbanisatie en het innemen van open ruimten. De voorziene woonzones blijken de behoeften ruim te overtreffen.

Volgens een onderzoek van de Vlaamse Executieve blijkt dat het aantal beschikbare bouwpercelen op 807.124 tot 992.753 berekend wordt en met een bevolkingstoename van 2,3 tot 2,8 miljoen personen zou moeten overeenstemmen.

Graag vernam ik derhalve of deze gegevens niet van aard zijn om het instellen van een moratorium voor verdere ingebruikname van de woonuitbreidingsgebieden te verrechtvaardigen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

Wat betreft de door het geachte lid geciteerde studie weze opgemerkt dat het een studie betreft van een personeelslid van de GERV. Het is een bijdrage welke werd gepubliceerd in de GERV-berichten nr. 38 van maart 1983 onder verantwoordelijkheid van de auteur. Het betreft dus geenszins een standpunt van de Economische Raad als dusdanig.

Zonder afbreuk te doen aan het belang van deze studie, kan ten aanzien van de waarde ervan ten behoeve van de beleidsvoering het volgende worden opgemerkt:

De studie omvat 4 delen. Het eerste handelt over de wijzigingen in de woonzone tussen het ontwerp gewestplan en het definitieve gewestplan, waarbij de oppervlakte van de woonzones in beide plannen worden vergeleken.

Er wordt daarbij niet verder ingegaan op de motieven die geleid hebben tot de aanpassingen die ten overstaan van het ontwerp gewestplan werden aangebracht. Hierbij kan de aandacht gevestigd worden op het feit dat in het gewestplan meer werd rekening gehouden met goedgekeurde verkavelingen en BPA's die in uitvoering waren alsmede bestaande bebouwing.

Tevens hebben overwegingen i.v.m. planschade geleid tot zekere aanpassingen. Uiteraard konden deze

aanpassingen maar worden doorgevoerd voor zover bij het openbaar onderzoek dergelijke aangelegenheden in het algemeen of in 't bijzonder ter sprake kwamen.

Bestaande feitelijke en juridische toestanden werden derhalve wel in rekening gebracht bij de berekening der oppervlakten der woonzones in het gewestplan, maar niet in het ontwerp gewestplan, ook al golden het toestanden die van voordien bestonden.

In de studie werden deze toevoegingen in rekening gebracht als effectieve bouwmogelijkheden daar waar het in verschillende gevallen gaat om reeds geheel of gedeeltelijk bebouwde gebieden.

Het tweede deel handelt over de geografische structuren en patronen, waarbij een analyse wordt gemaakt naar de wijzigingen (toename of afname van de oppervlakte van de woonzones) naar de grote geografische structuren. Er werd geen analyse gemaakt van de spreiding van de bouwmogelijkheden naar gemeenten of deelgemeenten, dorp of nederzetting, dit omdat de studie zich begrijpelijkerwijze beperkt tot de grote structuren.

Het benutten van de woonuitbreidingsgebieden daarentegen is sterk plaatsgebonden. Hierbij moet rekening worden gehouden met talrijke factoren die van plaatselijke aard zijn. Het is beleidsmatig niet verantwoord, een studie die zich situeert op niveau van Vlaanderen te gebruiken voor het evalueren van het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in concrete situaties, of er een ongenueanceerde algemene beleidsmaatregel zoals het blokkeren van alle woonuitbreidingsgebieden uit af te leiden.

Het derde deel handelt over de vastgestelde capaciteitswijziging in functie van de behoefte. Hierbij worden de oppervlakten woonzone omgezet in bouwmogelijkheden en worden deze bouwmogelijkheden getoetst aan de behoeften.

Aan deze toetsing liggen een aantal hypothesen, hetzij expliciet, hetzij impliciet aan de grondslag.

Zo werden de ramingen b.v. uitgevoerd uitgaande van de hypothese dat als gemiddelde over heel Vlaanderen, 20 woningen per hectare gebouwd kunnen worden. Vervolgens wordt aangenomen dat de totaliteit van de toegevoerde woonzones volledig volgebouwd kunnen worden met woningen.

Als men hierbij denkt dat per oppervlakte-eenheid (op het makrovlak) soms meer dan de helft van de oppervlakte moet voorbehouden worden voor nevenaccommodatie, zoals infrastructuur, socio-culturele uitrusting, groenvoorziening (die normaliter essentieel hoort bij het stedelijk en landelijk woonklimaat) bedieningswegen, e.d. blijft er in globo gesproken slechts de helft over als effectieve ruimte om woningen te bouwen. Derhalve moet worden geconcludeerd dat de geciteerde studie eerder een theoretische benadering weergeeft, die — indien men ze wil betrekken bij beleidsformuleringen — sterk dient gerelativeerd. De situaties in Vlaanderen zijn sterk uiteenlopend en het is logisch dat beleidsmaatregelen met deze uiteenlopende situaties rekening houden.

Vervolgens worden de behoeften geraamd aan de hand van bevolkingsprognoses waarbij eveneens is uitgegaan van een aantal hypothesen.

Zo werden blijkbaar de bevolkingsvooruitzichten aangenomen op basis van ramingen per landsgedeelte. hoogstens per arrondissement.

Demografische factoren zoals de bevolkingsevolutie, de gezinssamenstelling, de cohabitatie, de bevolkingsverschuivingen, kunnen echter merkkelijk verschillen van plaats tot plaats. Hetzelfde kan gezegd worden van andere factoren die eveneens een rol spelen in het verschijnsel, zoals de toestand van het woningpatrimonium, de samenstelling van dit woningbestand naar type, de klemtonen van het gemeentelijk beleid.

Het is begrijpelijk dat met al deze gegevens op niveau van de gemeente of deelgemeente onmogelijk rekening kan worden gehouden in een studie die zich situeert op niveau van Vlaanderen. Om die reden ook kunnen uit dergelijke algemene studies geen maatregelen worden geconcretiseerd die betrekking hebben op individuele dossiers, waarop uiteindelijk elk voorstel tot aansnijden van een woonuitbreidingsgebied betrekking heeft.

Het vierde deel van de studie handelt over de officiële standpunten betreffende het gewestplan als instrument in de ruimtelijke ordening. In dit deel worden o.m. een aantal uitspraken o.m. in de toelichtingsnota's bij de gewestplannen getoetst aan de voorzieningen in de gewestplannen zelf.

Het betreft m.i. een commentaar van de auteur op een persoonlijke interpretatie van cijfers en gegevens.

Uit hogervermelde beschouwingen blijkt dat bezwaarlijk deze studie als dusdanig als basis kan genomen worden om er een concrete beleidsmaatregel ten aanzien van de woonuitbreidingsgebieden uit af te leiden. Wat het woongebruik betreft, neem ik aan dat het geachte lid het woord „moratorium” gebruikt in een nogal ruime extensieve betekenis en dat hij hiermee het blokkeren van de woonuitbreidingsgebieden bedoelt. Het is in deze context dat zijn vraag werd beantwoord.

Wat het onderzoek betreft waarvan het geachte lid gewag maakt in het tweede lid van zijn vraag, dient aangestipt dat hiermee blijkbaar bedoeld wordt een raming van het mogelijk aantal bouwpercelen die ambtenaren van AROL hebben uitgevoerd aan de hand van de inventaris van de onbebouwde kadastrale percelen. Deze inventaris werd door de gemeenten geleverd in toepassing van paragraaf 2 van art. 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Een onderzoek van de Vlaamse Executieve is mij niet bekend.

Indien hogergenoemde raming bedoeld wordt weze opgemerkt dat hierbij werd uitgegaan van de gegevens per gemeente en dat de globalisatie ervan evenzeer aanleiding kan geven tot discuteerbare interpretaties als men zodanig synthetiseert op niveau van Vlaanderen, dat de uiteenlopende situaties totaal genivelleerd worden.

Het voordeel van de ramingen van het bestuur is echter dat deze werden uitgevoerd gemeente per gemeente, zodat de raming wel nuttige elementen bevat om een idee te krijgen van de omvang van de nog vrije ruimten in de diverse woongebieden per gemeente.

Deze omvang werd omgerekend in een equivalent aantal bouwpercelen, zonder dat dit aantal noodzakelijkerwijze moet geïnterpreteerd worden als aantal effectieve bouwpercelen.

In dit verband verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 69 van 11 mei 1982 van de heer J. Gabriëls, de vraag nr. 100 van 4 mei 1983 van de heer J. Valkeniers, de vraag nr. 183 van 1 september 1983 van de heer H. Suykerbuyk en de vraag nr. 194 van 8 september 1983 van de heer J. De Mol.

Vraag nr. 28
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Meerdonk — Salegernkreek in de ruilverkaveling

Mijn aandacht wordt gevestigd op een ecologisch onderzoek naar de mogelijkheden om, in de geest van de wet op de landinrichting d.d. 1 1.9.1978, natuurbehoud met landinrichting te verzoenen.

Dergelijk onderzoek werd door de Rijksuniversiteit Gent uitgevoerd en was in maart 1982 klaar: een reeks voorstellen werden geformuleerd, waarmee het studiebureau Tractonel in haar ontwerpen rekening hield.

Thans blijkt uit een artikel in de Natuureservaten, augustus 1983 — 5de jaargang, nr. 4 dat van deze constructieve voorstellen ten gunste van natuur en landschap niets terug te vinden is in de aanbesteding. Het Wase polderbestuur lijkt erin geslaagd te zijn alleen wegverharding en nieuwe wegen, rechttrekkingen van waterlopen en stuwen, nuttig voor de landbouw, te laten aanbesteden.

Uit een antwoord op een parlementaire vraag van collega L. Dierickx, 4 maart 1983, blijkt de heer Gemeenschapsminister zelfs de verdediging op te nemen van vroegere overtredingen van het Polderbestuur, waar hij stelt dat een door het lokaal bestuur geplaatste stuw een behoorlijk waterniveau waarborgt en toelaat het waterniveau te regelen in functie van de imperatieven inzake natuurbehoud.

Immers, reeds jaren wordt door lokale actiegroepen en De Wielewaal geageerd tegen deze stuw, omdat het maximumpeil ervan tenminste 50 cm te laag is gebouwd.

De constructie dateert van na de bescherming als landschap.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of het verdedigen van de stuw inhoudt dat hij de besluiten van het ecologisch rapport van de RU Gent verwerpt;
2. of hij alsnog bereid is de besluiten en voorstellen, in dit rapport geformuleerd, te doen eerbiedigen;
3. of hij van oordeel is dat de belangrijke waterterreinen, in deze ruilverkaveling begrepen, als reservaten moeten worden verworven.

Antwoord

Het ecologisch onderzoek, waarvan het geachte lid melding maakt, is in feite de landschapsstudie, opge-

maakt in opdracht en voor rekening van het ruilverkavelingscomité Meerdonk.

Deze studie is één van de vele informatiebronnen, waaruit het comité gegevens put om zijn ruilverkavelingsplannen op te stellen en uit te werken. Deze studie benadert de problemen vanuit het standpunt van het natuur- en landschapsbehoud.

Andere informatiebronnen bevatten nuttige gegevens betreffende landbouwkundige, pedologische, planologische, hydrologische en andere aspecten. Het is de opdracht van het comité als multidisciplinair orgaan met al deze diverse aspecten rekening te houden teneinde te komen tot een landinrichtingsplan, dat de diverse deelbelangen in een zo groot mogelijke mate bevredigt.

Wat de precieze vragen van het geachte lid betreft, is mijn standpunt ter zake het volgende:

1. Ik wens de betrokken stuw noch goed te keuren, noch af te keuren. Ik stel enkel vast dat deze stuw mits behoorlijk beheer het mogelijk maakt een waterniveau tot stand te brengen, dat op het gebied van het natuurbehoud een status quo handhaaft. Het ruilverkavelingscomité heeft geenszins het inzicht de werking van de stuw te wijzigen met nadelige gevolgen voor het natuurbehoud.

Het bedoelde ecologisch rapport bevat voorstellen gericht aan het comité, maar geen besluiten die voor wie dan ook zouden bindend zijn. Dit rapport dient trouwens geenszins door mij goedgekeurd te worden.

2. In dezelfde geest meen ik mij in eerste instantie niet te kunnen mengen in de relatie tussen de opdrachtgever van de studie en de uitvoerder. Deze relatie wordt geregeld door een contract tussen beide partijen.
3. De verwerving van bepaalde terreinen in de ruilverkaveling Meerdonk behoort tot de mogelijkheden. Vooraleer ter zake een opdracht kan gegeven worden, dient voorafgaandelijk een grondig onderzoek ingesteld te worden. Op dit ogenblik wordt informatie ingewonnen bij het ruilverkavelingscomité Meerdonk.

In ieder geval zou ik er de voorkeur aan geven de verwerving slechts te verwezenlijken indien een consensus wordt bereikt met de diverse betrokken instanties.

Vraag nr. 30
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Oostduinkerke — Waterwinning in duingebied

De geplande grondwateronttrekking „Ter Yde” in het Hannecart-bos en de gevolgen hiervan voor het binnenduincomplex van Oostduinkerke (Monobloc-Groenendij k-0. L.V.-Ter Duinen) staan reeds geruime tijd in het brandpunt van de belangstelling.

Volgens een persbericht van de BBL d.d. 7.9.1983 werd door de Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud een bouwvergunning afgeleverd, aan de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht, voor de bouw van een pomp- en ontijzeringsstation

voor de waterwinning „Ter Yde”. Bezorgd om „geen waardevolle natuurgebieden te moeten opofferen wanneer alternatieven inzake drinkwaterproductie voorhanden zijn”, maant Gemeenschapsminister Lenssens reeds op 27.12.1982 en 16.2.1983 de WVA aan om de beslissing tot de bouw van het station uit te stellen tot de noodzakelijke vergunning tot pompen van grondwater is afgeleverd. Gelet op de studie van de Nationale Plantentuin, waaruit de uitzonderlijke natuurbehoudswaarde van dit duingebied bleek en de desastreuze invloed van een eventuele waterwinning op het duingebied bewezen werd geacht, nam de Vlaamse Executieve op 6 juli éénparig het besluit dat definitief geen vergunning werd verleend aan de IWVA om in het domein Hannecart grondwater te winnen. De drinkwatervoorziening langs de kust wordt op lange termijn veilig gesteld.

Op 20 juli werd door een beslissing van de Vlaamse Executieve de schorsing van de aanbesteding en van de aanvang van de werken definitief bevestigd. De bouwwerkzaamheden werden na het bouwverlof ongemoeid hervat, aldus de reeds vermelde persnota.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Wordt door de heer Gemeenschapsminister of door de diensten, onder zijn bevoegdheid functionerend, inderdaad bovenvermelde bouwvergunning afgeleverd?
2. Zo ja, waarom werd, alvorens dergelijke bouwvergunning te verlenen, geen voorafgaand onderzoek ingesteld naar de weerslag van de bouw en werking van een dergelijk pomp- en ontijzeringsstation op de uitzonderlijke natuurbehoudswaarde van dit duingebied?
3. Welke maatregelen neemt de heer Gemeenschapsminister zich voor te nemen om bovenvermelde bouwwerkzaamheden definitief te doen stoppen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag d.d. 18.11.1983 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. door de gemachtigde ambtenaar op 15.3.1982 en 16.2.1983 aan de IWVA vergunning werd afgeleverd voor de oprichting van een ontijzeringsstation.
  2. de bouwvergunning werd afgegeven gelet op de schikkingen van het gewestplan Veurne-Westkust, dat ter plaatse een waterwinningsgebied voorziet. Een definitieve beslissing omtrent de aanduiding van dit waterwinningsgebied werd getroffen in nauw overleg met de toenmalige Staatssecretaris voor leefmilieu en het toenmalig Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden.
- Bij de beoordeling van de bouwaanvraag is ervan uitgegaan dat de capaciteit van het ontijzeringsstation dient vastgesteld te worden bij de behandeling van de exploitatieaanvraag.
3. Aangezien de werken worden uitgevoerd overeenkomstig de goedgekeurde bouwplannen kunnen deze in het kader van de stedenbouwwet niet stopgezet worden.

Vraag nr. 32
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Natuurgebied „De Borgt” te Grimbergen — Ophogingswerken

In het moerasgebied De Borgt werden **ophogingswerken** toegestaan omdat, ik citeer uw schrijven van 11 mei 1983, „door de overstromingen het groenbestand niet kan worden behouden, zodat een ophoging het beoogde herstel dient te bevorderen” (geciteerd in het tijdschrift van Belgische Natuur- en Vogelreservaten (BMVR), Natuurreservaten, 1983, blz. 90).

Graag ontving ik ter zake enige toelichting.

Hoe kan de verhoging van een moerasgebied gezien worden, als een daad van goed natuurbeheer tot behoud van de typische moerasvegetatie?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Op 16 november 1982 werd door het college van burgemeester en schepenen bouwvergunning afgeleverd tot het aanaarden en wijzigen van het reliëf van de bodem, in toepassing van art. 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

Aangezien voor het betrokken gebied waarin het perceel begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, kon de vergunning maar worden verleend op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar.

Deze heeft voor de betrokken aanvraag een gunstig advies verstrekt onder volgende voorwaarden :

- alvorens grondaanvulling te doen dient aan het schepencollege en het bestuur van de stedenbouw een door het Ministerie van Landbouw — Bestuur van Waters en Bossen goedgekeurd herbeplantingsplan te worden voorgelegd?
- de kwaliteit van de aangevoerde grond moet voldoende zijn om onmiddellijk na de storting te kunnen bewerkt worden met het oog op een voldoende humusgehalte en bodemstructuur;
- tot een hoogte van 1 meter, een afstand van 5 meter te respecteren, vanaf de oever van de Tangbeek, met een helling van 4/4, om de jaarlijkse ruimingswerken niet te bemoeilijken. De hogere aanaarding kunnen uitgevoerd worden met een helling van minimum 6/4 (98.AB. 1727/82).

Door de bepalingen van art. 45 heeft de wetgever aan de gemachtigde ambtenaar via het eensluidend advies een beslissingsmacht toegekend. Uiteraard brengt dit ook een zekere appreciatiebevoegdheid voor de gemachtigde ambtenaar mee.

In onderhavig geval heeft hij geoordeeld **dat** de aangevraagde werken en handelingen in overeenstemming waren met de bestemming van natuurgebied aangeduid in het gewestplan.

Inderdaad bepaalt art. 13 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen

dat de groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Zoals reeds medegedeeld in mijn brief van 11 mei 1982, gericht aan de Vereniging van Belgische Natuur- en Vogelreservaten kon naar verluid door de overstroming het groenbestand niet worden behouden. De gemachtigde ambtenaar was blijkbaar van oordeel dat een ophoging het beoogde herstel van het natuurgebied kon bevorderen.

Alvorens een standpunt in te nemen heeft de gemachtigde ambtenaar o.m. advies ingewonnen van het Ministerie van Landbouw, Bestuur van Waters en Bossen, dat een gunstig advies heeft uitgebracht en voorwaarden heeft bepaald.

Opgemerkt weze dat het betrokken gebied eveneens een bosvegetatie bevat, die door de grote vochtigheid en de overstromingen dreigde teloor te gaan, en derhalve diende beschermd.

De gemachtigde ambtenaar heeft, binnen de perken van de hem bij wet toegekende appreciatiebevoegdheid, een gemotiveerd standpunt ingenomen en in functie daarvan voorwaarden bepaald bij de bouwvergunning.

Vraag nr. 35
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Jachtopeningsbesluiten 1983- 1984 — Misnoegdheid bij natuur en vogelvrienden

De jachtopeningsbesluiten, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 en 12 juli 1983. werden door de natuur- en vogelvrienden op zeer gemengde gevoelens onthaald.

Door de natuurbeschermingsverenigingen werden enerzijds het verbod van de uitzonderingsjacht op het **reewild** tijdens het najaar in Voeren en ten zuiden van de ES en het verbod van verhandelen en vervoeren van bepaald niet-bejaagbaar overig wild.

Anderzijds werd zeer betreurd dat de houtsnip en de grauwe gans weer bejaagbaar werden gesteld.

Het besef dat door versnippering van onze open ruimten, door intensief landbouwgebruik en door groeiende openluchtrecreatie het voortbestaan van diverse vogelsoorten en hun noodzakelijke biotopen sterk bemoeilijkt wordt. groeit, vooral in Vlaanderen, waar de verstedelijkingsgraad groter is dan in andere Westeuropese landen.

Naast het bestaan van ethische motieven. dringt een rationele benadering van de problematiek van de jachtreglementeringen zich derhalve op.

In dit verband vernam ik graag:

1. Op welke argumenten en vooral op welke wetenschappelijke gegevens de huidige **jachtopeningsbesluiten**, vooral betreffende de houtsnip enerzijds en kievit en waterhoen anderzijds gebaseerd werden.
2. Over welke gegevens inzake aantallen (**toenameafname**) van de houtsnip, de kievit en de waterhoen de heer Gemeenschapsminister beschikt en volgens welke inventarisatietechniek deze gegevens werden bekomen.

3. Welke advieslichamen door de heer **Gemeenschapsminister** werden geraadpleegd bij de opstelling van de jachtopeningsbesluiten 1983- 1984.

Antwoord

Tot antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het jachtbeleid wordt bepaald op grond van een aantal feitelijke gegevens en overwegingen, waarbij het wetenschappelijk onderzoek belangrijk is, doch niet altijd doorslaggevende bouwstenen kan aanbrenge.

Ook de adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad en van het coördinatie-orgaan tussen de Hoge Raden in de sector Natuurbehoud, dat ik onlangs ingesteld heb, spelen een belangrijke rol bij de besluitvorming in dat domein.

Rekening houdend met al deze elementen, kwam ik tot het besluit dat er buiten ethische redenen, geen voldoende motieven bestonden om een jachtverbod op de houtsnip te motiveren. Nochtans werd de jacht op dit wild slechts gedurende een zeer beperkte tijd, nl. anderhalve maand, geopend. Bovendien werd de loerjacht op deze vogel niet geopend, in tegenstelling met wat in het Waalse Gewest gebeurde.

De opening van de jacht op de grauwe gans is gebonden aan de bijzondere toestand in het noordoosten van de provincie West-Vlaanderen, waarop trouwens speciaal werd gewezen door de vertegenwoordiger van het natuurbehoud in de Vlaamse Hoge Jachtraad.

De jacht op de Kievit en het waterhoen werd niet geopend in het raam van de geleidelijke aanpassing van de reglementering in het Vlaamse Gewest aan de internationale akten op het gebied van natuurbehoud waarbij België partij is.

Vraag nr. 36
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vogelliefhebbers — Bevoorrading

De afschaffing van de vogelvangst in 1972 door de toenmalige Minister Tindemans wordt door de vogelliefhebbers ervaren als een mijlpaal. In 1973 werd, onder druk van de groeperingen voor vinkeniers en vogelhouders, overeengekomen dat tot 1978 een mini-vogelvangst mocht georganiseerd worden ter . . bevoorrading van vogelliefhebbers".

Publikaties over de vogelbescherming, door de Belgische Jeugdbond voor Natuurstudie en het Coördinatiecomité voor de Bescherming van de Vogels (CCBV), toonden aan dat de bevoorrading eigenlijk een achterpoortje zou zijn voor de onwettige sluikvangst en -handel.

Ondanks het feit dat steeds gesteld werd dat de bevoorrading degressief zou verlopen, steeg het toegelaten aantal te vangen vogels steeds: tot 26.900.

Nochtans was het aantal vinken in gevangenschap in de periode 1981-1982 gestegen van 128.501 tot 139.017.

Graag vernam ik:

1. om welke redenen werd afgezien van de degressiviteit van de bevoorrading?
2. om welke redenen werd het toegelaten aantal te vangen vogels steeds opgedreven?
3. op welke adviezen van welke organen of commissie steunt de Gemeenschapsminister ter zake?
4. werd de Ornithologische Commissie ter zake geraadpleegd?
5. van wanneer dateert het laatste advies van de Ornithologische Commissie inzake vogelvangst?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat mijn voorganger in 1980 de problemen inzake vogelbevoorrading opnieuw heeft doen bespreken in een nieuw zogenaamde „Ornithologische Commissie".

Deze Commissie heeft toen voorgesteld de bestaande reglementering ter zake aan te passen, rekening houdend met de bestaande situatie.

Deze aanpassing, die in feite een nieuwe start van de vogelbevoorrading betekende, gebeurde bij koninklijk besluit van 9 september 1981, aangevuld door het ministerieel besluit van 14 september 1981.

Deze besluiten houden duidelijk rekening met het feit dat aan bevoorrading uit de vrije natuur van de ernstige vogelliefhebbers en vinkeniers voorlopig niet kan worden vermeden en dat, hoewel het idee van een zekere degressiviteit niet werd opgegeven, men het er blijkbaar over eens was dat daaraan niet strikt de hand kon worden gehouden.

Daarom werd het maximaal toegestane bevoorradingcontingent voor 1980 op 19.000 vogels en voor 1981 op 23.500 vogels gesteld.

In dezelfde geest heb ik in 1982 een maximale bevoorrading van 26.900 vogels toegestaan en in 1983 een maximum van 26.500, waarbij inzake degressiviteit dient gewezen op de vermindering van het aantal soorten vogels die voor bevoorrading in aanmerking werden genomen.

Vraag nr. 37
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Hoge Jachtraad — Vertegenwoordiging

De jagers hebben hun vertegenwoordiger in de Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Omgekeerd is het Coördinatie Comité voor de Bescherming van de Vogels (CCBV), ondanks zijn herhaald aandringen nog steeds niet vertegenwoordigd in de Vlaamse Hoge Jachtraad.

Er kan nog bezwaarlijk enige discussie bestaan over het feit of deze vereniging wel betrokken is bij het probleem van de jacht. Binnen de rijke waaier van natuurbeschermende verenigingen is het CCBV de enige die sinds jaren standpunten inneemt i.v.m. de jacht, door de andere vereniging als spreekbuis is aanvaard en regelmatig contacten heeft met natuurbeschermende organisaties i.v.m. jachtonderwerpen.

Het zou mij verheugen te mogen vernemen:

welke de motieven zijn van de heer **Gemeenschapsminister** om het CCBV een vertegenwoordiging in de Vlaamse Hoge Jachtraad te blijven weigeren.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het CCBV niet de enige natuurbeschermingsvereniging is die standpunten inneemt ten aanzien van de jacht.

Niettemin kan ik u laten weten dat door mijn recent besluit tot vernieuwing van de mandaten en tot aanstelling van leden van de Vlaamse Hoge Jachtraad, een lid van het CCBV werd opgenomen in de genoemde Hoge Raad ter vervulling van een mandaat dat ik heb voorgehouden voor een persoon uit natuurbehoudskringen.

Vraag nr. 39 van 18 november 1983 van de heer J. VANVELTHOVEN

Landschapsbescherming via de procedure van rangschikking — wet van 7.8.1981 — Adviesrecht

In 1980 en 1981 werden respectievelijk 23 en 28 landschappen en domeinen beschermd door rangschikking.

In 1982 en 1983 werden slechts 17 besluiten in de Executieve bekrachtigd. Naar verluidt heeft de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, een voorafgaandelijk adviesrecht over deze materie.

Het zou me verheugen te mogen vernemen welk advies (positief-negatief) inzake rangschikking er door de heer Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, werd uitgebracht, betreffende de dossiers van volgende landschappen, natuurterreinen of gebieden :

- de Put van Roksem te Oudenburg
- de landduinen van Heusden-Destelbergen
- de Vallei van de Zwarte Beek te Beringen
- het Bos van Hannecart te Koksijde
- een Demermeander te Rotselaar
- de Slängenbeekbronnen te Zonhoven
- de Vallei van de Molenbeek te Geraardsbergen
- de Golf van Sint-Martens-Latem
- het Krekengebied van Assenede
- het Zennegat-Battelbroek te Mechelen
- het Begijnenborrebos van Dilbeek
- de Hobokense Polder
- de Oude Landen II
- het Park van Loppem
- het Nieuwenhovenbos te Oostkamp
- het Hageven te Neerpelt
- de Welen van Beveren
- het Groot Buitenschoor
- het Galgenschoor te Zandvliet en Lillo
- de Scheldeschorren te Moerbeke-Kastel.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mijn standpunt mededelen i.v.m.

voorstellen tot bescherming van monumenten en landschappen. Voor verschillende gevallen werd een omstandig advies verstrekt, zodat het niet altijd mogelijk is dit samen te vatten in „ongunstig” of „gunstig”, daarom worden deze adviezen in bijlage medegedeeld.

Een aantal door het geachte lid geciteerde gevallen zijn niet bekend op het kabinet. Gebeurlijk bevinden deze dossiers zich nog een beginstadium, waarbij alleen advies gevraagd wordt aan de provinciale directie van de stedenbouw, daar waar het geciteerde adviesrecht van de Gemeenschapsminister wordt toegepast in de eindfase.

Oudenburg : put van Roksem.

De biologische waarde van de huidige put en meer bepaald het ornithologisch belang is tamelijk hoogstaand.

De bestaande plas is een potentiële pleisterplaats voor verschillende watervogelsoorten. Gezien het ecologisch belang van de oevers, wordt akkoord gegeven met het voorstel tot rangschikking van de put Van Roksem, als een beschermd landschap.

Er dient evenwel op gewezen dat de nabestemming vastgelegd in de onderscheiden koninklijke besluiten gewestplannen recreatiezone is.

Bij het bepalen van de klasseringsvoorwaarden dient dus duidelijk gesteld onder welke vorm van recreatie daar in de toekomst zal mogen worden gedaan.

Koksijde: het bos Hannecart.

Deze zaak is in behandeling bij de Vlaamse Executieve.

Sint-Martens-Latem : bescherming van golfterrein, de Buizenberg en het Warandebos als landschap.

— Gewestplan : grootste gedeelte Parkgebied. rest Woonpark.

— Op 30.11.1981 heeft de provinciale directie stedenbouw aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg laten weten dat binnen de grenzen van het voorstel een **6-tal** goedgekeurde verkavelingen gelegen zijn.

dus :

- gunstig advies voor wat betreft het in het gewestplan aangeduide Parkgebied
- ongunstig advies voor wat het woonpark met goedgekeurde verkavelingen betreft.

Mechelen (Mechelen, Heffen) : Rangschikking van het landschap „Zennegat-Battelbroek III en IV”.

In het gewestplan Mechelen hebben de gronden verschillende bestemmingen.

In principe is er geen bezwaar voor de gronden gelegen in de „groene zone” van het gewestplan.

Voorbehoud wordt gemaakt voor de agrarische gebieden, waarvoor het advies van het Ministerie van Landbouw dient ingewonnen te worden.

Een ongunstig advies wordt uitgebracht voor de zone van het ontginningsgebied, het gebied voor dagrecreatie en de waterlopen van de Zenne en de Dijle.

Hiervoor dient eveneens het advies gevraagd te worden van de bevoegde diensten.

Derhalve wordt een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht.

Hoboken-Antwerpen : Voorstel tot rangschikking van het landschap „ De Hobokense Polder”.

Betrokken gronden liggen grotendeels, enerzijds in het woongebied, anderzijds in een recreatiegebied en een gedeelte in het parkgebied, volgens het definitief gewestplan Antwerpen.

Voor wat betreft het gedeelte gelegen in het woongebied bestaat een Bijzonder Plan van Aanleg nr. 33 „ Polderstad” goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1966, bestaande uit een bestemmingsplan en een onteigeningsplan.

Op 26 september 1972 werd een KB uitgevaardigd voor een zoneringsplan : art. 17 „ Volkswoningen”.

Op 26 januari 1975 werd een KB uitgevaardigd voor een onteigeningsplan : art. 17 eveneens voor „Volkswoningen”.

De eerste fase voor de uitvoering van het project „ Polderstad” werd vergund op 7.6.1974. De tweede fase werd vergund op 2.5.1977. De derde fase werd door de gemeenteraad op 22 juni 1981 voor het wegentracé goedgekeurd.

In deze aangelegenheid werd nog geen standpunt ingenomen. De gronden zijn ingevolge de fusie van de Antwerpse agglomeratie eigendom geworden van de agglomeratie Antwerpen.

Op 24 november 1980 werd eveneens een bouwvergunning afgeleverd voor een school.

Wat betreft de sportzone bestaat er eveneens een Bijzonder Plan van Aanleg „ Sportzone”, goedgekeurd bij KB van 11.12.1974.

Op basis van dit KB werd op 1 augustus 1980 een bouwvergunning afgeleverd aan de Stad Antwerpen, voor het bouwen van een was- en kleedplaats, in functie van de Sport en Recreatie. De vergunning werd verlengd op 8 september 1981.

Rekening houdend met voornoemde KB's en de afgeleverde vergunningen, werd voorbehoud gemaakt voor het voorstel van klassering.

Antwerpen :

Uitbreiding van het bij KB van 13 februari 1980 beschermd landschap „ oude landen”.

Aangezien er plannen bestaan van de PTT tot oprichting van een postsorteercentrum werd het standpunt van de Minister van Verkeerswezen gevraagd.

Betreffende deze zaak is nog geen standpunt ingenomen, omdat de zaak betreffende het postsorteercentrum nog in onderzoek is bij de PTT.

Zedelgem (Loppem): park van Loppem.

De gronden waarop het beschermingsvoorstel betrekking heeft hebben in het gewestplan Brugge-Oostkust de bestemming van parkgebied.

Er wordt akkoord gegaan met het **beschermingsvoorstel**.

Wel wordt er op gewezen dat op 8 maart 1982 door de gemeente Zedelgem bouwvergunning werd verleend voor het aanleggen van drie tennisterreinen, dit in overeenstemming met de bepalingen van art. 14 van het **KB** van 28 december 1982 betreffende de

inrichting en de toepassing van de **ontwerp-gewestplannen** en de gewestplannen.

Beveren Kieldrecht : Bescherming van het landschap „ Grote Weel en Kleine Weel”.

Het gebied waarop het voorstel tot bescherming betrekking heeft is in het gewestplan **Sint-Niklaas-Lokeren** bestemd als „ reservegebied voor bufferzone”. Hiervoor gelden volgende bepalingen.

Zolang er geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg is, mogen in het betrokken gebied slechts werken en handelingen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de bestemming van landbouwzone.

Uit stedenbouwkundig en planologisch oogpunt zijn er geen bezwaren tegen een beschermingsvoorstel van dit landschap. Wel dient de omlijning van het voorstel dan concreet samen te vallen met deze bufferzone en dient in de erfdiendbaarheden vermeden dat op enerlei wijze de vrijheid van de landbouwer wordt beperkt, betreffende aanplantingen en verbouwingen.

Antwerpen Lillo-Zandvliet : voorstel tot rangschikking van het landschap „ Groot-Buitenschoot” en „ Galgenschoor”.

1. Gebied „ Groot Buitenschoot” : grotendeels gelegen in R-gebied, nl. natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, doch met een speciaal statuut. Bepaalde gedeelten zijn voorbehouden voor de rechtekking van de Bocht van Bath.

2. Gebied „ Galgenschoor” : grotendeels gelegen in R-gebied nl. natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat; doch met speciaal statuut.

Sommige stroken vallen onder het speciaal voorschrift „NH”.

Volgens artikel 12 „ Bijzondere natuurgebieden” van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Antwerpen, zijn deze bestemd voor werken voor waterzuivering en de daarbijkomende afvoerleidingen naar de Schelde, alsmede voor de aanleg van de ondergrondse leidingstraten tussen beide Schelde-oeveren. Werken en handelingen die daarmee verband houden zijn er toegelaten, op voorwaarde dat het natuurlijk milieu er maximaal behouden blijft, beschermd of hersteld.

Om deze redenen werd een ongunstig advies, voor het huidige voorstel van klassering uitgebracht.

Vraag nr. 40
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening — Oprichting

Door toedoen van de heer Gemeenschapsminister werd een Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening opgericht.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. welke overheidsinstanties in deze raad zetelen :

2. welke privé-organisaties in deze raad zijn vertegenwoordigd, met opdeling naargelang het werkterrein van elk dezer organisaties : milieubeweging, studie bureau, eigenaarsbelangen e.d. ;
3. of er, en zo ja, op grond van welke speciale bevoegdheden of bekwaamheden, leden, niet behorend tot bovenvermelde categorieën, deel uitmaken van deze commissie.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

De Vlaamse Executieve heeft op 26 oktober 1983 het besluit getroffen tot instelling en werking van de Vlaamse Commissie voor de Ruimtelijke Ordening, tevens werd het besluit getroffen houdende benoemingen van de leden van deze commissie.

De commissie is samengesteld uit een voorzitter, drie ondervoorzitters en zeventwintig leden. In totaal bestaat de commissie dus uit 31 personen. Voor elk een is een plaatsvervanger voorzien.

De leden zetelen in de commissie ten persoonlijke titel, zij vertegenwoordigen als dusdanig geen overheidsinstanties, semi-officiële of privé-organisaties. De leden werden door de Vlaamse Executieve aangevuld uit de economische, socio-economische, socio-culturele en de beleidssector op grond van hun kennis of ervaring in de materie van de ruimtelijke ordening in het algemeen, en in beleidsaangelegenheden met betrekking tot de ruimtelijke ordening op niveau van Vlaanderen in het bijzonder.

Vraag nr. 41 van 17 november 1983 van de heer W. PEETERS

Architectenhonoraria — Renovatiepremie

Voor het toekennen van een renovatiepremie dient de betrokkene alle rekeningen in te dienen.

Het honorarium van de architect, die verantwoordelijk is voor de renovatieplannen komt hiervoor echter niet in aanmerking, alhoewel dit ook aan BTW onderworpen is. Is dit wel logisch?

Antwoord

Het besluit van 30 maart 1983 van de Vlaamse Executieve voorziet het toekennen van een renovatiepremie aan particulieren, wanneer zij binnen een herwaarderingsgebied bepaalde werken of handelingen uitvoeren zoals beschreven in artikel 3, 2° van dit besluit.

De renovatiepremie wordt in analogie met de saneringspremie berekend aan de hand van de kostprijs van de uitgevoerde herwaarderingswerken.

Op grond van de aan de administratie van de huisvesting overgemaakte rekeningen (BTW inbegrepen) of een voor eensluidend verklaard afschrift ervan, wordt het bedrag van de renovatiepremie bepaald.

Het honorarium van de architect wordt in het besluit niet als herwaarderingswerk opgenomen. Het kan dus

niet voor het berekenen van de renovatiepremie in aanmerking komen.

Vraag nr. 42 van 17 november 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Herbricht (Lanaken) — Grindontginningsgebied

Gelet op het antwoord van Gemeenschapsminister Geens op mijn parlementaire vraag nr. 75 van 2 augustus 1983 waarin gesteld wordt dat alle reservegrindzones, voorzien bij gewestplan voor het Limburgs Maasland, in exploitatie mogen voor 1987, ten behoeve van ondernemingen die geen voldoende grindgronden te hunner beschikking hebben.

Gelet op het feit dat de reserve-grondzone Mechelse Heide 2 16 ha en deze te Elen, genoemd „Wateringen-Armenbos” 365 ha groot is, de grindbedrijven moet toelaten hun exploitatie te kunnen voortzetten tot 2000.

Gelet op het feit dat de zone Mechelse Hei al in uitbating is wens ik dienaangaande aanvullende vragen te stellen.

1. Is de geachte Minister op de hoogte van een aanvraag nopens een wijziging van de bestemming landbouw naar grindzone voor een gebied gelegen te Herbricht (gemeente Lanaken)?
2. Acht u het echt noodzakelijk nieuwe grindzones aan te duiden andere dan voorzien op het gewestplan, nu de grindbedrijven toch over ruime mogelijkheden beschikken in de voorziene reservegrindzones?
3. Dient de eventuele wijziging in Herbricht-Lanaken onderworpen aan de procedure BPA en kan de gemeente **Lanaken** hierover autonoom beslissen, m.a.w. al of niet overgaan tot het opstellen van een BPA?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Bij het kabinet is geen bouw aanvraag strekkende tot een grindontginning in het gebied Herbricht bekend. Dergelijke bouwvergunning is nodig voor het wijzigen van het reliëf van de bodem waarmee grindontginning gepaard gaat, in toepassing van de bepalingen van punt 2 van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Evenmin is een voorstel van de gemeente of de provincie tot wijzigen van bestemming bekend.
2. Een wijziging van het gewestplan „Limburgs Maasland” voor het betrokken gebied wordt momenteel overwogen.
3. Momenteel zijn geen initiatieven van de gemeente **Lanaken** bekend tot het opstellen van een BPA voor het betrokken gebied. De procedure tot het goedkeuren van een BPA is vastgesteld in de bepalingen van art. 21 en 23 van de hogergenoemde wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Vraag nr. 43
van 17 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Gemeente Riemst (Kanne) — Natuurgebied De Caestert

Op het gewestplan Tongeren-Sint-Truiden komt het waardevol plateau Caestert voor dat zou toebehoren aan het cementverwerkend bedrijf CBR.

Ik verneem dat voormelde firma ingevolge planschade hiervoor een vergoeding heeft ontvangen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Was het plateau Caestert oorspronkelijk een ontginningsgebied of een natuurgebied?
2. In geval van planschade, hoe groot bedraagt dit bedrag? Werd dit eenmalig uitbetaald of gebeurt zulks jaarlijks? In het laatste geval, sinds wanneer tot wanneer?
3. Als er geen planschade zou zijn en toch een vergoeding aan voormelde firma wordt uitgekeerd, dan graag de reden hiervan?
4. Zijn er in het Vlaamse Gewest nog gevallen van planschade bekend? Zo ja, hoeveel en werden gelijkaardige vergoedingen uitgekeerd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. het gebied ten zuiden van de dorpskom van Vroenhoven tot aan de provinciegrens met de provincie Luik heeft in het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren de bestemming deels als landschappelijk waardevol agrarisch gebied, deels als natuurreservaat. Aan de oostzijde (landgrens met Nederland) is een kleine zone voor openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen aangeduid.

Het ontwerp-gewestplan voorzag voordien reeds gelijkaardige bestemmingen.

2. en 3. Betreffende deze aangelegenheid is op het kabinet geen aanvraag tot planschade bekend.
4. Voor het Vlaams Gewest zijn talrijke gevallen van planschade bekend. De vorderingen tot schadevergoeding in toepassing van art. 37 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, behoren echter ingevolge de bepalingen van art. 38 tot de rechtbanken van eerste aanleg, waar talrijke eisen in behandeling zijn.

Opgemerkt weze dat in deze aangelegenheid tevens de problematiek gesteld wordt van de rechtsopvolging van de Belgische Staat door het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse Executieve heeft op 21 september 11. beslist de lasten uit het verleden niet te erkennen.

Inzake planschade is er tot hiertoe in geen enkel dossier een effectieve vergoeding uitgekeerd.

Vraag nr. 44
van 18 november 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Geel- Rundsvoord — Ruilverkaveling van landeigendommen

Ik wens terug te komen op de laatste vraag van mijn parlementaire vraag nr. 221 d.d. 17 oktober 1983 in verband met de ruilverkaveling van landeigendommen te Geel-Rundsvoord, waarop ik meen geen antwoord te hebben ontvangen.

Voor de goede orde herhaal ik deze vraag.

Indien ten minste twintig belanghebbende gebruikers of eigenaars om ruilverkaveling hebben verzocht, kan mij dan een kopie worden bezorgd van de handtekeninglijst van deze verzoekers?

Kan de geachte Minister mij de gevraagde informatie bezorgen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te preciseren dat de aanvraag tot ruilverkaveling te Geel-Rundsvoord van 17 februari 1960 werd ingediend door negen eigenaars en gebruikers.

Overeenkomstig de toen geldende wet van 25 juni 1956 diende een aanvraag ondertekend te zijn door tenminste drie belanghebbenden.

De wet op de ruilverkaveling bepaalt uitdrukkelijk welke stukken dienen ter kennis gebracht te worden hetzij van de betrokken eigenaars, vruchtgebruikers, gebruikers en besturen, hetzij van de lokale gemeenschap (onderzoeken de commodo et incommodo); de te volgen procedure ter zake is eveneens in de wet voorgeschreven.

Ik stel vast dat geenszins voorzien is dat de aanvragen tot ruilverkaveling op enigerlei wijze gepubliceerd worden.

Aangezien de lijst met de identiteit van de aanvragers daarenboven niet de minste invloed kan hebben op mijn beleid in deze aangelegenheid, wens ik niet in te gaan op het verzoek om afschriften van administratieve bescheiden aan derden mede te delen.

Vraag nr. 45
van 23 november 1983
van de heer D. VERVAET

„ Wolfsputen ” te Dilbeek — Bescherming

In Dilbeek ligt aan de rand van de Brusselse agglomeratie, in omringd door woongebieden, het prachtige natuurgebied de „ Wolfsputen ”.

Dit gebied voor passieve recreatie is eveneens en evenzeer wetenschappelijk waardevol. Immers kan men er voor Vlaanderen zeer zeldzame bronnen travertijn-afzetting terugvinden. De flora omvat ca. 400 soorten zeldzame tot zeer zeldzame planten. De fauna bestaat uit talrijke wettelijk beschermde diersoorten die in deze gevarieerde vegetatie hun geschikt biotoop kunnen vinden.

De „Wolfspuiten” vormen een natuurgebied van nationaal belang, ze zijn bovendien gelegen in een op het gewestplan als groengebied aangeduide zone met wetenschappelijke waarde.

Ik zou de geachte Minister dankbaar zijn voor een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er plannen om de wetenschappelijke waarde van dit gebied te behouden en op te waarden door een natuurtechnisch beheer?
2. Wat staat de bescherming van de „Wolfspuiten” als natuurreservaat in de weg?

Antwoord

Gevolggevend aan de vraag mij overgemaakt door de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister bevoegd voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Voor zover uit ingewonnen inlichtingen blijkt zijn de terreinen van de Wolfspuiten voor een groot deel eigendom van het toenmalige Ministerie van Nederlandse Cultuur (thans Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Bestuur van Sport en Openlucht recreatie — BLOSO) en voor een deel eigendom van de gemeente Dilbeek.

Het standpunt van deze besturen wordt ingewonnen i.v.m. een mogelijke bescherming als natuurgebied.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Campagne „Bouw” — Informatie

Het initiatief van de Vlaamse regering om een brede informatiecampagne op te zetten teneinde de bouwactiviteiten te stimuleren dient toegejuicht te worden.

Graag vernam ik in verband hiermee:

1. de totale kostprijs van deze campagne, onderverdeeld per activiteit (persadvertenties, info-drukwerken...);
2. wie de ontwerpers en de drukkers waren van deze informatiecampagne;
3. op welke wijze en op welke gronden de ontwerpers, drukkers, enz., werden aangeduid (prijsofferten, aantal deelnemers, enz.).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken in verband met zijn vraag inzake de informatiecampagne „Bouw”.

1. De totale kostprijs van de campagne bedraagt 8.408.703 F (acht miljoen vierhonderd en achtduizend zeventien en drie frank) waarvan een krediet van 6.000.000 F (zes miljoen frank) geïm-

puteerd wordt op de Gewestbegroting 1983 — Afdeling 80 van het Artikel 12.60.03.

Van sociale partners, de verzekeringsmaatschappijen voor de verzekering tegen inkomensverlies en een beroepsvereniging werd bekomen dat het bedrag boven de gereserveerde gelden van het Vlaams Gewest, door hen zal gedragen worden.

Actieprogramma	Bedrag (BTW incl.)
a. Advertenties in dagbladen en tijdschriften	6.755.701
b. Realisatie van folders, affichettes en displays (folderhouders) Kosten scenario-publiciteitsfilmpje, ontwerp, netwerk, zetwerk, fotografische documentatie, Fee	1.653.002 F
Totaal :	8.408.703 F

2. De ontwerper van deze campagne is:

PVBA-CAT
Temincklei 20,
2 130 Brasschaat

3. Een beperkte offerte-aanvraag werd op 20 mei 1983 gericht aan 9 (negen) publiciteitsagentschappen uit hoofde van hun activiteiten in de immobiliënsector.

Zeven van de negen geselecteerde agentschappen hebben positief gereageerd en waren aanwezig op de mondelinge onderrichtingen welke op mijn kabinet werden medegedeeld op 26 mei 1983.

Op basis van een volledige briefing o.a. budgettaire enveloppe, enz. werd aan de 7 deelnemers gevraagd voorstellen in te dienen. Hieruit werden 2 agentschappen geselecteerd die een volledige campagne moesten uitwerken. De keuze uit deze 2 werd gedaan op 28 juni 1983. De jury bestond uit afgevaardigden van de bovengenoemde deelnemers aan de campagne.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZOND- HEIDSBELEID

Vraag nr. 40
(zitting 1982-1983)
van 4 augustus 1983
van de heer A. DIEGENANT

Ziekenhuisbedden — Voorzieningen in Vlaanderen

Mag ik de geachte Minister verzoeken me te willen mededelen welke voorzieningen inzake ziekenhuisbedden in de onderscheiden ziekenhuisregio's in Vlaanderen zich voordoen ten aanzien van de nationale normen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat per ziekenhuisregio de verhouding tussen de erkende en de normatief vooniene ziekenhuisbedden werd onderzocht. Het resultaat van dit onderzoek wordt weergegeven in de hiernavolgende ovenichtelij ke tabel.

Regio	Bed-behoef ten	Bestaande bedden	Afwijkings-percent (+ of -)	Resultaat		K+S geen criteria (niet begrepen in 2 en 3)	
				+	-	0	P
Brugge	1.388	2.184	157	796			122
Roeselare	1.551	1.988	128	437		—	—
Kortrijk	1.620	2.195	135	575	—		—
Ieper	661	653	98		8		—
Oostende	1.156	1.275	110	119		225	571
Gent-Eeklo	3.319	4.453	134	1.134			51
St.-Niklaas	1.332	1.259	94		73		—
Dendermonde	1.013	764	75		249		—
Aalst	1.391	1.184	85		207		—
Oudenaarde	805	1.204	149	399			—
Antwerpen	3.573	5.833	160	2.260		50	55
Voorkempen	1.274	1.190	93		84		30
Lier	578	555	96		23		33
Mechelen	1.677	2.064	123	387	—		—
Turnhout	867	850	98	—	17		—
Geel	1.275	765	60		510		—
Lommel-Maaseik	987	779	78	—	208		—
Hasselt-Genk	2.392	2.491	104	99	—		—
Sint-Truiden-Tongeren	957	937	98	—	20		—
Vilvoorde	1.933	641	33	—	1.292	—	102
Halle	889	453	50		436	50	110
Leuven	1.842	2.821	153	979		—	111
Diest-Tienen	762	599	78		163	—	—
Totaal	33.242	37.137	104	7.185	3.290	325	1.185

**Vraag nr. 5
van 18 november 1983
van de heer H. SUYKERBUYK**

Equipe voor medisch schoolonderzoek — Uitbreiding met diëtisten

Ik verneem dat u van zins zijt de equipe voor medisch schoolonderzoek uit te breiden met diëtisten. Mag ik u vragen of ter zake al beslissingen zijn getroffen en onder welke voorwaarden de erkende gezondheidscentra diëtisten in hun equipe mogen opnemen?

Antwoord

De uitbreiding van de equipes voor medisch schoolonderzoek met diëtisten werd door mij voorgesteld daar dit een oplossing zou bieden voor de noodzakelijke evaluatie voor de schoolmaaltijden.

Deze uitbreiding is nog niet gebeurd, maar zal vorm krijgen in de uitvoeringsbesluiten van een nog in te dienen ontwerp van decreet in verband met schoolgezondheidszorg.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 204
(zitting 1982-1983)
van 30 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

Lawaaihinder rond luchthavens — Normen en voorlichtingscampagne

Lawaai is hinderlijk en schaadt de gezondheid. Lawaaidoofheid is ongeneeslijk!

Verschillende studies wijzen op de ernstige gevolgen van lawaaihinder voor de volksgezondheid.

Zo zou het aantal hypertensiegevallen stijgen naarmate het lawaai toeneemt. Hoge bloeddruk verhoogt de risico's voor hartaandoeningen. Uit onderzoekingen blijkt dat rond een vlieghaven het aantal mensen met hoge bloeddruk veelvuldiger voorkomt. Vooral personen die meestal thuis blijven hebben daarvan veel last. Vliegtuiglawaai leidt eveneens tot nervositeit, overspannenheid en prikkelbaarheid.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Volgens de normen van de Amerikaanse FAA en de ons omringende landen heerst binnen de zone van 86 dBA voor de omwonenden een onaangename geluidshinder.

Welke normen stelt België rondom de nationale en regionale vlieghavens om de bevolking aldaar te beschermen tegen het vliegtuiglawaai?

2. In de Gazet van Antwerpen van 5.4.1983 heeft een afgevaardigde van uw departement in een interview gesteld dat men de bevolking door gerichte campagnes voor lawaaihinder wil sensibiliseren.

Uit wat bestaat deze voorlichting en werd hiermee reeds gestart?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat volgens artikel 6, § 1, II. 1 van de wet van 8 augustus 1980 het opleggen van normen in verband met geluidshinder een nationale materie is.

Op dit ogenblik zijn op het niveau van de Europese Commissie besprekingen aan de gang die tot doel hebben een Europese belastingsmaat vast te leggen. Voor de nationale luchthaven van Zaventem werd in 1980 een onderzoek gestart naar de belasting door vliegtuiglawaaai.

De sensibilisering rond lawaaihinder verloopt via de leefmilieucampagne.

Deze beschikt o.a. over een rondreizende tentoonstelling en diamontages die deels aan geluidshinder gewijd zijn.

Tevens wordt via de Groene Lijn informatie verstrekt over de bestaande reglementering en te contacteren diensten.

Vraag nr. 4

van 8 november 1983

van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen:

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat er aan mijn kabinet geen gepensioneerd verbonden zijn.

Vraag nr. 5

van 8 november 1983

van de heer W. KUIJPERS

Antwerps conservatorium — Cumul in het kunstonderwijs

Naar verluidt zou de afschaffing van de cumul in het Antwerpse conservatorium — en in het kunstonderwijs in het algemeen — leiden tot een ongewenste afvloeiing van bekwame, onmisbare krachten die elders een hoofdbezigheid uitoefenen. Aangezien deze cumul overigens alleen voor Vlaanderen geldt, zouden deze krachten wel eens opnieuw kunnen opduiken in bijvoorbeeld het Franstalig kunstondervijds

wat een dubbele discriminatie voor de betreffende studenten zou betekenen.

Mag ik van de geachte Minister zijn standpunt in deze typische aangelegenheid vernemen?

Antwoord

De recente koninklijke besluiten van de nationale regering, o.m. nr. 63 en 16 1, houdende wijziging van de bezoldigingsregels, zijn uiteraard ook van toepassing voor het kunstonderwijs. Wij zullen echter hierbij rekening houden met de specifieke toestanden van het Kunstonderwijs, waarbij iedere ernstige aanvraag om afwijking binnen de wettelijke mogelijkheden ook zal worden toegekend.

Wat nu in het bijzonder het niet-uitsluitend ambt betreft, **onderzoekt** de nationale regering, op ons verzoek en in gemeenschappelijk overleg, naar een regeling waarbij het niet-uitsluitend ambt in voorkomende gevallen ook als **bijambt** kan worden beschouwd. Hierdoor wordt een oplossing geschapen voor veel problemen die door hogervermelde koninklijke besluiten waren veroorzaakt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 15

van 18 november 1983

van de heer J. DE MOL

Verleende subsidies aan de intercommunale DDS (Berlare Donk) — Terugvordering

In mijn schriftelijke vraag (nr. 164) van 4 augustus 1983 vroeg ik speciale aandacht voor een aantal werken, in het geplande recreatie- en groengebied te **Berlare-Donk**, die totaal in tegenstrijd zijn en waren met het subsidiëringsbesluit van 24 december 1976 en met de bestemming van het gewestplan.

Uit uw antwoord blijkt dat de provinciale directie van de stedenbouw de nodige vaststellingen gedaan heeft wat betreft de inbreuken 5 en 6, zijnde het aanbrengen van een **80-tal** houten palen en het aanleggen van een slip-way.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

Heeft de provinciale directie van de stedenbouw eveneens de nodige vaststellingen gedaan wat betreft volgende inbreuken?

- het vellen van honderden, niet kaprijke, gezonde jonge bomen (september 1979) naderhand werd op de plaats van de geveldde bomen een zandbed van ongeveer 6 m breedte en ongeveer 150 m lengte aangebracht. Deze werken (ontbossing en reliëfwijziging) werden door DDS niet aan de Dienst Groenplan gemeld.
- aanleggen van een nieuwe dijk tussen twee eilandjes in het Donkmeer (voorjaar 1979).
- opspuitingswerken in het gesubsidieerde gebied (augustus 1980-april 1981).
- vellen van 25 niet kaprijke, canadapopulieren (mei 1981).

Waarom werden deze werken niet aan de Dienst Groenplan gemeld?

Het melden van het groenplan van alle werken was niet alleen verplicht, maar tevens moesten al deze werken in samenspraak met het Groenplan gebeuren: dit is niet het geval geweest niettegenstaande dit een ontbindende voorwaarde was.

Waarom werd op grond van deze niet-naleving de subsidies niet teruggevorderd?

De overtredingen 5 en 6 waren op 4 augustus 1983 (naar aanleiding van een klacht van februari 1983) nog in onderzoek. Hoe ver is dat onderzoek gevorderd?

Welke stappen werden door de Dienst van het Groenplan ondernomen om naleving van het koninklijk besluit van 24 december 1976, te bekomen? Wat is het standpunt van de Dienst van het Groenplan aangaande de voorvermelde overtredingen en het niet consulteren van de dienst?

Hebt u ondertussen de toelage al teruggevorderd?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat reeds naar aanleiding van zijn vraag nr. 164 aan AROL gevraagd werd een grondig onderzoek in te stellen.

Tot nu toe werd het desbetreffend dossier me nog niet voorgelegd.

Ik dring bij het Bestuur aan opdat dit spoedig zou gebeuren.

Alsdan zal ik inhoudelijk kunnen antwoorden op de door het geachte lid gestelde vragen.

Vraag nr. 31

van 18 november 1983

van de heer L. VANVELTHOVEN

„Smeethof" te Neerpelt-Bree — Verstoring van het natuurgebied

In het Natuurgebied van het gewestplan Neerpelt-Bree werd door een particulier ongeveer 40 ha bos (dennenbos, loofhout, populieren en kreupelhout) gekapt en omgezet in landbouwgrond.

Bovendien werden ongeveer 30 dreven, meestal loofhout en loofhoutkanten, gerooid en werden verschei-

dene terreinen geëgaliseerd en gedraineerd. Al deze feiten werden geverbaliseerd en aan de Procureur des Konings overgemaakt.

Een regularisatievoorstel werd vervolgens op verzoek van de particulier ontworpen en gunstig geadviseerd door de heer Staatssecretaris voor streekeconomie en ruimtelijke ordening, mede gelet op de gunstige adviezen van de Dienst van het Groenplan en het Bestuur van Waters en Bossen. De Procureur des Konings werd verzocht de zaak in beraad te houden en, „in het geval dat de voorziene werken conform de plannen uitgevoerd worden, kan afgezien worden van de vordering op grond van artikel 65 par. 1.a van de Stedebouwwet". Aldus een brief van 27 augustus 1981 van de heer Staatssecretaris.

De Rechtbank stelde op 4.9.1981 de zaak „sine die" uit.

In de maanden december 1982 en januari 1983 werden op grote schaal ontwateringswerken uitgevoerd en, volgens de „Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland" grote hoeveelheden beekslib van twijfelachtige chemische samenstelling op voormalige bosterreinen binnen Smeethof verspreid.

Tevens bleef het draineringssysteem helemaal behouden en werden de in het regularisatieplan voorziene aanplantingen niet uitgevoerd. Gelet op deze feiten zou het me verheugen van de heer Gemeenschapsminister antwoord op volgende vragen te mogen ontvangen.

1. Dient het schrijven d.d. 27 augustus 1981 van het Staatssecretariaat voor streekeconomie en ruimtelijke ordening, waarbij de heer Procureur des Konings verzocht wordt de zaak in beraad te houden, niet onmiddellijk herroepen te worden?
2. In hetzelfde schrijven werd aan de bevoegde diensten opdracht gegeven de werken te controleren en na te gaan of ze werden uitgevoerd conform de ingediende plannen. Welke zijn de resultaten van deze opdracht?
3. Welke tussenkomsten neemt de heer Gemeenschapsminister zich voor teneinde eindelijk alle illegale activiteiten een halt toe te roepen en de negatieve gevolgen, veroorzaakt door de hoger vermelde activiteiten, ongedaan te laten maken.

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wat de voorgeschiedenis betreft, kan verwezen worden naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 126 van 2 juni 1983 van de heer J. Valkeniers.

Wat de recente evolutie betreft, werd een onderzoek gevraagd aan AROL. Het desbetreffende dossier zal eerstdaags door de Administratie worden voorgelegd.

Van zohaast ik kennis zal hebben van alle elementen, zal ik niet nalaten inhoudelijk te antwoorden op de gestelde vragen.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 3
van 26 oktober 1983
van de heer E. BALDEWIJNS

Nieuw uitkeringssysteem studiebeurzen — Toepassing

Het nieuwe uitkeringssysteem van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor het hoger onderwijs, wordt vanaf dit academiejaar van kracht. Zowel voor wat betreft de toelaatbaarheid tot het systeem als voor wat betreft de berekening van het bedrag van de toelage, wordt het netto belastbaar inkomen in aanmerking genomen. De geplande fiscale maatregelen van de regering zullen echter, voor bepaalde groepen, een verlaging van dit netto belastbaar inkomen voor gevolg hebben en wel om 2 redenen. Ten eerste, zullen een aantal aftrekken worden toegestaan, die uiteraard inkomensverlagend zullen werken. Ten tweede, wordt het netto belastbaar inkomen gedeglobaliseerd door het liberatoir maken van de roerende voorheffing op het inkomen uit nieuwe onroerende goederen. Deze inkomsten zullen dus voortaan in vele gevallen niet meer op de berekeningsnota van de Administratie der Directe Belastingen voorkomen. Dit alles stelt een aantal problemen in verband met de werking van het decreet op de studietoelagen.

1. Alle inkomsten zijn niet langer gekend. Hoe kan de Minister hen dan nog in aanmerking nemen bij het bepalen of een student al dan niet een studiebeurs ontvangt en hoe groot het bedrag van die studiebeurs dan wel moet zijn?
2. In artikel 11 wordt bepaald dat voor de toelaatbaarheid het bedrag van het netto belastbaar inkomen wordt vermeerderd met tweemaal het kadastraal inkomen uit onroerend goed, dat niet bewoond wordt door de belastingsplichtige. Het bedrag van dit kadastraal inkomen uit onroerend goed, dat verworven zal worden in 1984 en 1985, zal niet langer voorkomen op de berekeningsnota van de Administratie der Directe Belastingen. Hoe zal dan nagegaan worden of de betrokken belastingsplichtige al dan niet beschikt over een kadastraal inkomen uit onroerend goed, verworven in 1984 of 1985?
3. Zowel de toegestane aftrekken als de deglobalisering van de inkomens vermindert het netto belastbaar inkomen van bepaalde groepen belastingsplichtigen. Zal deze vermindering een meeruitgave voor gevolg hebben voor studietoelagen? Hoeveel bedraagt deze meeruitgave?
4. Wordt door deze kunstmatige vermindering van het netto belastbaar inkomen van bepaalde groepen van belastingsplichtigen de essentie van dit nieuwe uitkeringssysteem, met name de studietoelagen doen toevloeien aan de kleinste inkomens, niet aangetast?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 58
(zitting 1982-1983)
van 16 juni 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

TEXACO-Gent — Financiële toestand

De geachte minister kent zeer zeker de huidige toestand van TEXACO-Gent.

TEXACO heeft een (kapitalistisch) spel gespeeld zoals zelden vertoond.

Graag aangaande dit bedrijf volgende inlichtingen:

1. a. Hoeveel dit bedrijf ? ? ? ? :
 b. Aan welke (gunstige) voorwaarden werden deze gronden aangekocht?
 c. Hoeveel percent van deze gronden werden ooit gebruikt?
2. Jaren na mekaar maakt TEXACO winst, tot 800 miljoen in 1980.
 a. Met hoeveel staatssteun werden deze winsten verwezenlijkt?
 b. Wat gebeurde er met de gemeenschapsgelden die in 1980 of 1981 werden gegeven voor een ontzwevelingssysteem?
 c. Kwam dit systeem er ooit?
3. Hoeveel kostte aan de (Gentse of Vlaamse) Gemeenschap de kaaimuur die destijds ten gerieve van, en uitsluitend ten gerieve van, dit bedrijf werd aangelegd?
4. Op welke wijze denkt men nu deze verloren gemeenschapsgelden te recupereren?
5. Welke maatregelen zullen genomen worden in verband met de tewerkstelling van de 300 afgedankte personeelsleden?